

וטהר לבנו

זוידושים וזיזוקים

בראשית

אנא, הירשם גם אתה
בלי לשלם עכשיו

לסט ספרי "וטהר לבנו"

ובס"ד כשירשמו כ6000 אתקשר לבקש את ההשתתפות כ1500 ש"ח
ואנא "הנצח" בעמוד מיוחד ע"י קניית "פרשה" כ2800 ש"ח
או "כרך שלם" – כ28 אלף ₪ למהדורה שתיחרט בשמך.

כרך "מועדים", כבר נתרם, נשאר 5 כרכים!!
פרשיות: "בראשית" ו"פנחס" כבר נתפסו
קדימה תפוס פרשה – כ2850 ש"ח!!

ד"ר אהרן קרן
אני מודים לך על הספר המיוחד הזה
אני מודים לך על הספר המיוחד הזה
אני מודים לך על הספר המיוחד הזה
אני מודים לך על הספר המיוחד הזה

עזור והשתתף בהדפסת מהדורה חדשה של ספרי "וטהר לבנו"

שמרון שר התורה רבי חיים קנייבסקי מעיד

הספר "מעורר מאוד"

ליראת שמים, למידות טובות, וללימוד תורה

ומרן שר התורה, בקבלתו הספרים שר כמה פעמים בהתלהבות:
"וטהר לבנו בתורתך ודבק לבנו במצוותך ויחד לבנו לאהבה ולידאה את שמך"
נוסח שלא נמצא בסידורי התפילה ובמקורות

וטהר לבנו - 6 כרכים לחיזוק וזיכוי הרבים
לתרומה והנצחות, ולדמי קדימה כ150 ₪ לסט, אנא פנו :

יוחנן ריינר 0527120333 106855@gmail.com

וְטָהַר לְבָנוּ - בְּרֵאשִׁית

בראשית ברא אלוקים

היסטוריה וסיפורים חלילה!!! אלא חייב שכל הנכתב בבראשית ושמות יחזק אותנו באמונה וביראת אלוקים, וככה ניגש למצוות התורה מתוך יראת שמים כראוי.

נרמז העניין בפרשת האזינו "זכר ימות עולם, בינו שנות דר ודר, שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך". שעלינו לדעת את ימות העולם - סדר בריאת העולם והיסטוריית הדורות, ולא רק לדעת אלא גם להתבונן ולזכור אותם. אבל גם בזה חובה עלינו לשאול את אבותינו וגדולי ישראל, בכדי לקבל את ימות העולם בראייה תורנית שתחזק בנו יראת שמים ויראת חטא, ואהבת ה'.

בראשית

בראשית הוא סוד עמוק ואינו מובן מן המקראות, ולא ייודע על בוריו אלא מפי הקבלה עד משה מפי הגבורה, ויודעו חייבים להסתיר אותו. לכן שאל רבי יצחק מה התועלת בסיפור מעשה בראשית כפי שנכתב בתורה באופן נעלם ונסתר, ומתוך כך טען שבדאי עדיף להתחיל מהחודש הזה, שהיא המצווה הראשונה לישראל!?

ואם כן אפשר שמלימוד "בראשית" כפי הכתוב בפסוקים אין בזה קיום מצוות "זכור ימות עולם", וכדברי הרמב"ן שחייבים את "שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך", שרק על פי הקבלה ויודעי קבלה ותורת הנסתר אפשר לקבלו, וזה כמובן רק אם אתה ראוי וקדוש ללמוד קבלה.

ועל זה בא רבי יצחק ומתרחץ, שלמרות אי הבנת עומק הדברים, עדיין יש בחומש בראשית תועלת להשתיק את הגויים, כי מפשטות הדברים לומדים שיש בורא עולם ומי שחטא מפסיד, ומי שעושה רצונו אהוב על הבורא יתברך.

ואולי יש 2 חלקים, א. "זכור ימות עולם" שאת החלק הזה אפשר להבין מפשטות חומש בראשית ולהביא מזה תועלת עצומה וכפי שענה רבי יצחק. ובדיבור הבא נבאר את עומקם, ב. "שאל אביך ויגדך זקניך" שזה תורת הנסתר, שמקבלים אותה רק קדושים על פי הקבלה ומפי מקובלים.

שם יאמרו אומות העולם לישראל ליסטים אתם, הרחבת תשובת ר' יצחק

ושלא נטעה חלילה שהכוונה לזמנינו, למרות שחלק מעם ישראל חיים בארץ ישראל!! שהרי איך יתכן שלזאת ייקרא "נתנה לנו"?!! וכי לזה ציפו אבותינו כשאמרו "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים"?!! ואכן שמעתי שבא"ס נציג יהודי כמדומני אבא אבן הוכיח מהתנ"ך שישראל היא ארץ אבותינו, ענה לו הנציג הערבי לא רק זה כתוב בתנ"ך, בתנ"ך גם כתוב במפורש שאם היהודים לא שומרים תורה ומצוות אזי הם יהיו בגלות!!!

ואולי דווקא למנוע טעות זו, על כן המשיך רש"י "בראשית ברא" אין המקרא הזה אומר אלא דרשוני, כמ"ש חז"ל בשביל התורה שנקראת (משלי ח) ראשית דרכו, ובשביל ישראל שנקראו (ירמ"ב ב) ראשית תבואתו. דהיינו הכוח שלנו לטעון שארץ ישראל שלנו היא לא מכוח ההיסטוריה, כי אז יטענו שבהיסטוריה לפני היהודים היו כאן הפלישתים, ובעבר שדדנו אותה מהם, אלא רק בתנאי ובזמנים שאנחנו באים מכוח הבראשית ודורשים אותו כראוי!! או אז הטענה מתקבלת.

שבראשית זה בזכות ובכוח התורה ולא כזכות היסטורית, ובזכות עם ישראל כשהם קרובים לה' ונחשבים כתרומה שגם היא נקראת ראשית שהיא קדושה משאר הפירות, אז נוכל לטעון לגוים "ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו".

תחילת התורה הקדושה במילים "בראשית ברא אלוקים", וברור הדבר שאין הפסוק כפשוטו ממש, שהרי הקב"ה ברא את הכל ואינו נברא, ועל כן כתב רש"י "אין המקרא הזה אומר אלא דרשוני".

ונראה, שה' רצה שכל יהודי ידע שבראשית עליו להתחזק ביראת ה', כמאמר הכתוב "ראשית חכמה יראת השם", וכך זה נדרש בתיבות הפסוק "בראשית ברא אלוקים" דהיינו דבר ראשון לפני כל התורה עלינו כביכול לברוא יראת אלוקים בעומק ליבנו. ואולי עוד עניין מרומז כאן, שכל יחשוב אדם להתייחס לספר בראשית ושמות כספר

אמר רבי יצחק: לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל, ומה טעם פתח בבראשית?? ומתרחץ כמו שכתוב (תהלים קי"א) "כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים", שאם יאמרו אומות העולם לישראל ליסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גוים!!! הם אומרים להם: כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם, וברצונו נטלה מהם, ונתנה לנו. - רש"י

הנה בשירת האזינו כתוב "זכות ימות עולם בינו שנות דור ודור", דהיינו שעלינו לזכור ולהתבונן בבריאת העולם ובמעשי הדורות, כדי להגיע למטרה שנדע "בהנחל עליון גוים, בהפרידו בני אדם, יצב גבלת עמים, למספר בני ישראל, כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו", וכמו שביאר שם בספר הכתב והקבלה "בהנחל עליון" לכל שר ושר נתן הקב"ה חלק ונחלה שינחיל לאומה שלו, ובורא עולם לקח את ארץ ישראל לנחלה שלו ונתנה לישראל, ואת זה עלינו היהודים לדעת ולזכור, וא"כ קשה להבין את שאלת רבי יצחק, שהרי זו חובה ברורה "זכור ימות עולם"??

והרמב"ן הקשה עוד וטען, שהרי מבראשית נלמד אמונה בבורא עולם, ומה היא בעצם קושיית רבי יצחק למה התורה מתחילה מבראשית?? והרמב"ן מתרחץ שמעשה

בפשטות כנראה ר' יצחק חי לאחר החורבן, שבמקור במדרש תנחומא קדום (בובר) אות י"א מופיע "אמר ר' יצחק ועי' שם שיש בעניין דעת ריש לקיש ור' אחא, והצד השווה שכולם אמוראים שחיו לאחר החורבן, כשעם ישראל כבר לא היו על אדמתם אלא בגלות, בכל זאת טוען שטענה זו טובה לזמן שעם ישראל יחזור לארצו.

ואם הוא מדבר על זמן הגאולה, אזי בוודאי אין מקום לוויכוח כי אז כולם כבר יכירו כוח מלכותו והאמת תהיה ברורה לעיני כל. ואולי הוא מדבר על זמן הגלות שהגויים יציקו ליהודים בטענה שאנחנו לא עם מוסרי, כי בעבר כשהייתם בארצכם שדדתם אותה מ7 העמים!!! ואנחנו נענה להם שאנחנו כן מוסריים והכל לפי החלטת ה'.

אבל מפשטות לשון רש"י משמע שמדובר על זמן שאנחנו שולטים בארצנו!! "שלא נכתב ליסטים הייתם - אלא ליסטים אתם". ואולי רבי יצחק אמר תשובה זו לתקופת בית ראשון ובית שני, ורבי יצחק מסביר שהתורה התחילה בבראשית בכדי שהיהודים שהיו בזמן שבתי המקדש היו קיימים יוכלו להגן על ארצם בטענה מוסרית, וכמו המשפט שהיה בימי אלכסנדר מוקדון עם המצרים והעמים המסופר בגמרא סנהדרין צ"א.

וְטָהַר לְבָנוֹ - בְּרֵאשִׁית

להתחיל מהחודש הזה לכם - המצוה ראשונה "בשבילי נברא העולם"

אלא נראה לחדש, שכידוע אומות העולם וכך גם בספר בראשית השנים נמדדו על פי השמש, ימות החמה 365 יום ולכן גם נח היה בתיבה שנה של 365 יום, אבל היהודים סופרים לפי הירח, שזה 29 וחצי יום כפול 12 חודשים, וזה שנה יהודית שבדרך כלל היא 354 יום.

וטמון בזה רעיון אדיר ועוצמתי, שהגויים סופרים לפי השמש, דהיינו כמה זמן מקיף כדור הארץ את השמש שזה 365 יום, ויוצא כביכול שהשמש היא המרכז, וכדור הארץ שמקיפו כאילו טפל לשמש ומשמש אותו, אבל היהודים שסופרים לפי הירח בעצם סופרים כמה זמן הירח מקיף את כדור הארץ, שכביכול כדור הארץ הוא המרכז, ואילו הירח טפל לנו ומקיף אותנו, רוקד סביבנו.

וזה עיקר המסר במצווה ראשונה זו, "יהודים אנחנו מרכז העולם", אנחנו לא טפלים ובטלים, אלא המרכז. וברגע שאדם יודע שהוא המרכז ובשבילי נברא העולם, אני לא עוד איזה חרק מזערר ביקום הענק שלא שווה התייחסות, אלא אני המרכז, אזי הוא מעריך את עצמו ומשקיע בהתאם. וזו המצווה הראשונה, שגם אתה יהודי באופן אישי תדע שאתה חזק!! אתה שווה!! אתה המרכז!! ועל ידי מחשבה של עוצמה וחשיבות תתחיל להשקיע, כי צריכים אותך אתה חולייה מרכזית, ובשבילי נברא העולם.

ולכן נקט רבי יצחק דווקא מצווה זו שבה תתחיל התורה, למרות שהיא לא ממש הראשונה, וגם לא הכי מעשית לפרט שבעם ישראל, אלא כי מהותה עוצמתית ביותר!!!

"בשבילי נברא העולם"

חכה, וככה עברו הימים, אבל הנכד לא נרגע הוא בעקשנות כל יום ממשיך לבכות, רוצה לחזור לשכונה ולחברים.

יום אחד החליט הרב המלמד, לשנות כיוון. והוא אמר לו: תגידי לי, לא נמאס לך לבכות רוצה הביתה! לחזור לשכונה! הרי כאן יש לך כבוד עצום!! יש לך בגד זהב של גדולי ישראל!! ורבי הגדול הכתיר אותך בתואר רב, נו עם כאלו תארים וכבוד כזה, לזרוק הכל ולחזור לשכונה לחטאים!!! ואותו נכד נשבע, עד כאן!! סיימתי! אני נשאר בישיבה לעולם, ויותר לא ביקש לחזור לרחוב. וככה גדל בתורה והפך לרבי יוסי בן רבי אלעזר בן רשב"י, והחזיר עטרת אבותיו הקדושים למשפחתו. יום אחד עבר ללמוד בישיבת רבי הקדוש, שמע רבי את קולו בלימוד והתרגש נזכר בקולו של רבי אלעזר בתלמודו, אמרו לרבי, רבינו, זה רבי יוסי בנו של רבי אלעזר, ורבי שמח מאוד שהציל את נשמה זו.

וזה גורם לי לבכות!!! הנה ראו מה כוחו של יצר הרע!!! הנכד של המקובל האלוקי והבן הקדוש שיכולים היו לזכות את כל העולם כולו בקדושתם, הצדיקים הגדולים שסבלו שנים במערה ולמדו תורה במסירות נפש, אוי לנו!! מה קרה לנכד, לבן, איך נפל עד כדי כך?? שומו שמים!!!! **ולמדתי** מזה שאכן כן, זו האמת הקשה!!! שאין ביטוח לאף אחד!! לאף אחד!!! היצר הרע של עריות הורס כל חלקה טובה. אבל מצד שני אפשר להציל כל אחד!!! ובאמת כל אחד!!!

ולכן קודם תחליט שמהיום אתה אדם חדש, רב!! הרב הגדול!! עם בגד זהב – או בגד של רבנים בני דורנו, כן מהיום אתה גדול הדור ממש, ולאחר מכן היצר ישגע אותך שתחזור לזבל, אבל אתה תדחה אותו: לא עכשיו, עוד קצת, עדיין לא!! ורק אחרי תקופה שתרגיש שאתה כבר חזק יותר, כאותו נכד, שצבר ימי לימוד וצבר תורה, אז תפיל חזק את היצר הרע, ותגידי לו: זהו, אני באמת רב גדול, הנה כבר תקופה אני קדוש, די!! אני לא חוזר יותר לרחוב ולזבל, אני באמת מרגיש שאני בן אדם חדש ואחר - צדיק וקדוש, וככה באמת גדלים לגדולי ישראל, כמו התנא רבי יוסי בן רבי אלעזר בן רבי שמעון בר יוחאי, זכותם תגן עלינו לנצח, ובזכותם נוכל לנצח את יצרנו ולעבוד את בוראנו באמת ובישר מתוך שמחה וטוב לבב ורוב כל מתוך שפע ברוחניות וגשמיות אמון ואמן.

והארץ תהו ובהו וחושך ורוח אלוקים מרחפת ויבדל בין האור ובין החושך

פלא, ולכן יש לאדם ללמוד מבריאת העולם לדעת איך הוא נבנה ואיך לא להחריב את עולמו הפרטי.

לאחר הקדמה זו נתחזק מאוד מתשובת ה"שפת אמת", שצורה זו של בריאת העולם, באה ללמדנו שיהודי כשהוא

רש"י הביא את שאלת רבי יצחק, מדוע התורה לא התחילה במצוות קידוש החודש, ומצווה זו של קידוש החודש משמעותה שעלינו היהודים לספור שנה על פי הירח, ולא רק על פי השמש כמקובל אצל הגויים, והיא המצווה הראשונה לעם ישראל, ולכן התורה הייתה אמורה להתחיל ממנה??

ומקשים על רש"י, שהרי קודם למצוות קידוש החודש יש את איסור גיד הנשה האסור אך ורק ליהודים!! **ומתריצים** שכוונת רש"י שהתורה תתחיל במצוות עשה הראשונה לעם ישראל, ואילו מצוות "גיד הנשה" זה איסור לאו - שלא לאכול שזה מצב של "שב ואל תעשה", ולכן חשוב יותר להתחיל את התורה במצוות עשה של "קידוש החודש" שהוא ב"קום ועשה".

ונשאלת השאלה שאם נקט מצווה מעשית ולכן לא נקט איסור לאו, אם כן עדיף להתחיל במצווה יותר מעשית שלא רק תלויה בבית דין שהרי רק ב"י"ד מקדשים את החודש??

ובכלל יש להקשות, מדוע אכן מצוות קידוש החודש זכתה לשמש כמצוות עשה הראשונה של עם ישראל?? למה לא עדיף שבת שהיא מתנה גנוזה שניתנה לישראל או תלמוד תורה שכנגד כולם, מה מיוחד בקידוש החודש??

ולכן נקט רבי יצחק דווקא מצווה זו שבה תתחיל התורה, למרות שהיא לא ממש הראשונה, וגם לא הכי מעשית לפרט שבעם ישראל, אלא כי מהותה עוצמתית ביותר!!!

ורעיון זה מזכיר את הגמרא (בבא מציעא פ"ה ע"א), שפעם בא רבי הקדוש לעירו של התנא הקדוש רבי אלעזר בנו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זכותם יגן עלינו אמן. **שאל** רבי: האם יש בן ונכד לרבי שמעון ובנו רבי אלעזר? ענו לו, יש, בן לרבי אלעזר, אבל השם ירחם הוא מתעסק בעבירות חמורות מאוד.

מה עשה רבי, לקח את אותו נכד, ודבר ראשון הניח עליו גלימה מזהב של רבנים גדולים ביותר, (אגב מכאן אנו למדים שלרבנים גדולים היו בגדים מפוארים ואין זה חלילה גאוה), ואמר לו מהיום אתה רב גדול, ונתן לקרוב משפחה רבי שמעון בן איסי שילמדו תורה ויחזירו למוטב. אבל אותו נכד, כל יום בכה למלמד, בבקשה אני רוצה לחזור לשכונה! קשה לי בישיבה! לא רוצה ללמוד! נשבר לי! היצר משתלט עלי! והרב היה מרגיע אותו עוד קצת

וְטָהַר לְבָנוּ - בְּרֵאשִׁית

בְּדִיּוּק כשסיימתי ללמוד את דברי השפת אמת הללו, התקשר יהודי צדיק מתחזק, ושאל אותי איך אפשר לקום מנפילה, וקשה לו מאוד הנפילות בפרט שהוא באמת שואף להתעלות ולהתקדש!!! **אמרת** לו משמים כרגע בדיוק התחזקתי מאוד מדברי השפת אמת, המתאימים בדיוק לשאלתך!! **והיהודי** נהנה מאוד מהדברים הקדושים, שהיו לו בבחינת כפתור ופרח!! כי זה הוכיח לו שהוא בדרך הטובה ובבנייה, ודרבנתי אותו שימשיך להתעלות ולהתנתק מכל טומאה כך יצליח להגיע לאור השלם.

והארץ הייתה תוהו ובהו, ורוח אלוקים מרחפת על פני המים - המשך

השפת אמת שמצב כזה של תוהו ובהו אצל בן אדם זה מצב של בריאה וזה חיובי במובן יחסי כמובן, הרי יש כאן תערובת רע וטוב, ולכאורה זה כקליפת נוגה?!

אלא התשובה, "וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם", דהיינו שמעל התערובת חייב להיות בסיס אמתי טהור של יראת שמים ואמונה תמימה, שחייב להיות לאדם זה שאיפות טובות ומעשים בפועל לעשות סדר ולהשלים את הבריאה, שזה לתקן ולהשלים את בניית האישיות הרוחנית שלו שלא יישאר חלילה בתוהו ובהו, אלא להתקדם לשלימות!! ורק כך אכן יגיע האדם ל"יורא אלוקים כי טוב".

ללמדנו שחיזוק ועידוד לאחר נפילה הוא מצוין בכדי לא להתייאש, וגם יש בו מן האמת והצדק!! אבל עלינו לדעת את האמת המושלמת והעבודה התמימה, ולשואף לעליה אמתית ולעשות כל שביכולתנו להגיע לשלימות העבודה, ולא להישאר בתוהו ובהו, כי להישאר חלילה במצב כזה זה חורבן וחוסר בנייה, ואשרינו שחלקנו בבריאת העולם העצמי שלנו כביכול כשותפים למעשה הבורא יתברך - לבנות עולם מתוקן.

ויאמר האדם, האשה אשר נתתה עמדי נתנה לי מן העץ ואכל

בשם **רבנו חננאל**, שגם לדעה ששתי יצירות היו, הכוונה **שאת נוצרה בהתחלה בנפרד ממנו "וברחה"**, ואח"כ ברא לו הקב"ה את חוה מצלעו. **והדברים** תמוהים שבורא עולם היודע נסתרות, מדוע ברא **נשמה אבודה**, אשה שתברח לנצח מאדם בלי שום ידיעה עליה?? **וייתכן**, שהייתה כאן מטרה, שאדם ידע שנישואין זה דבר לא פשוט, ויעריך את חיי הנישואין!! ויעריך את האשה שחיה אתו ולא בורחת. **וייתכן** שלכן הקדים ואמר "האשה אשר נתתה עמדי" שלכן לא הכיית אותה, כי עלי לשמרה שלא תברח לי כמו הראשונה.

אבל את האמת הוא אמר בפני בוחן כליות, "הייתי אנוס, אך נהייתי להיות אנוס", כי המשכתי לאכול ומצדי אמשיך לאכול, ובכך הודה שאין טענת האונס מתקבלת.

ללמדנו, שאכן לפעמים אתה אנוס כמו בראיה אסורה, אבל זה רק בהתחלה ולא בהמשך, ואם אתה ממשיך הוכחת שאתה נהנה מהאונס, או שבעצם זה לא היה אונס!! ועלינו לא לאבד ראש ותמיד להיות על המשמר ולעצור מיד ולהפסיק כשצריך.

הרבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך

ולפי זה נראה להוסיף שלכן "אל אישך תשוקתך", שהרי בדרך ההיגיון ההיריון והלידה והגידול של הילדים רק גורם צער לאמא, אז היה עליה לברוח מהבעל ובכלל לא לרצות ולהסכים להתחתן?? **אלא** בגלל האהבה הגדולה שהיא מקבלת מתוך הצער וחווית הכאב היא מתקשרת לילד, לכן היא גם משתוקקת לבעל, שיביא לה ילדים שיהיו קשורים אליה בלב ונפש, הרי לנו שמתוך הקללה מתגלה לנו ברכה עצומה!!! וכל זה כי בורא עולם אוהב אותנו בהיותו לנו אבא רחום.

ובעצם כך גם במסלול חיינו הרוחניים, עד כמה שמלחמת היצר גדולה יותר, וכגודל השקעה למרות שקשה לנו, ככה יותר ויותר אנחנו מתחברים באהבה עזה בלב ונפש לה'.

מתחזק בעבודת ה', לעולם לא יאבד תקווה, גם אם מצבו הרוחני או הגשמי בתוהו ובהו, וגם אם התקדם ויש לו כבר אור אבל יש עדיין תערובת ובלבול של אור וחושך, דהיינו **נפילות ועליות** - קדושה וטומאה, בכל זאת לא יישבר כי זה גם שלב בתהליך בריאת האור.

ועל האדם להתפלל ולהתאמץ להתנתק מהטומאה, כי צריך סייעתא דשמיא מיוחדת להפריד את החושך מהאור שלא יהיה בלבול "ויבדל בין האור ובין החושך".

יהודי מתחזק שאל אותי, על הפסוק, "והארץ הייתה תוהו ובהו, ורוח אלוקים מרחפת על פני המים", וכי מה הכוונה "רוח אלוקים מרחפת" הרי אין לקב"ה גוף או דמות הגוף?? **ועניתי** לו שיש את המושג "כוחו וגבורתו מלא עולם", וגם כאן נשאל "הרי אין לו צורה וגוף"?? אלא הכוונה במהות הרוחנית!!

והנה ידוע בספרים הקדושים שקליפת נוגה היא תערובת טוב ורע והיא קליפה מחרידה ורעה, וגם מצאנו בלשון חז"ל אין אדם טובל ושרץ בידו, אז מתי התערובת רעה ומתי היא טובה?? והרי גם כתוב בנביא טענת אליהו הנביא "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים"?? וגם איך כתב

ללמדנו שחיזוק ועידוד לאחר נפילה הוא מצוין בכדי לא להתייאש, וגם יש בו מן האמת והצדק!! אבל עלינו לדעת את האמת המושלמת והעבודה התמימה, ולשואף לעליה אמתית ולעשות כל שביכולתנו להגיע לשלימות העבודה, ולא להישאר בתוהו ובהו, כי להישאר חלילה במצב כזה זה חורבן וחוסר בנייה, ואשרינו שחלקנו בבריאת העולם העצמי שלנו כביכול כשותפים למעשה הבורא יתברך - לבנות עולם מתוקן.

כתב בעל הטורים, לפי פשוטו הכוונה שאדם טען שחוה הרביצה לו עם עץ עד ששמע לדבריה, ויש לתמוה שהרי אנוס רחמנא פטריה, אם כן למה הוא נענש על כך?? וגם יש להבין איזה מין טענה זו, היא הרביצה לי במקל, הרי אתה יכול גם להחזיר לה מכות או לפחות להתגונן מפניה??

ובמדרש כתוב שהמילה "ואוכל" מיותרת והכוונה היא שאמר "אכלתי ואוכל", דהיינו אכלתי פעם אחת והמשכתי לאכול או שהכוונה שאכלתי ואני מצדי אמשיך לאכול, ולא מובן מה ראה אדם הראשון להוסיף זאת??

וראיתי בשיח יהודה, על הפסוק "זכר ונקיבה ברא אותם", שבגמרא כתובות ח' יש מחלוקת, האם אדם וחווה שתי יצירות היו, או יצירה אחת יצירה, והרשב"א שם כתב

ללמדנו, שאכן לפעמים אתה אנוס כמו בראיה אסורה, אבל זה רק בהתחלה ולא בהמשך, ואם אתה ממשיך הוכחת שאתה נהנה מהאונס, או שבעצם זה לא היה אונס!! ועלינו לא לאבד ראש ותמיד להיות על המשמר ולעצור מיד ולהפסיק כשצריך.

הבה ונשים לב, הנה בקללה על חווה נראה שבד בבד עם הקללה טמונה בה גם ברכה, וזה יוכיח לנו שבורא עולם אוהב אותנו כי גם כשהקב"ה כועס ומעניש הוא עדיין טומן לנו ברכה. **שש"י** מפרש, **עצבונך** - זה צער גידול בנים עירובין ק, **והרונך** - זה צער העיבור, **בעצב תלדי בנים** - זה צער הלידה. וקשה מדוע אם כן הקדים הפסוק את צער גידול בנים לפני שכתוב על צער ההריון והלידה, והרי לא כך הוא הסדר??

אלא ראיתי כתוב הסבר נפלא שצער ההיריון וצער הלידה וגם כאב הצירים כל אלו מחברים את האמא בלב ונפש לילד, ולכן היא יכולה ומסכימה לסבול את הצער של ההריון והלידה וגידול הבנים!!!

וְטָהַר לְבָנוּ - בְּרֵאשִׁית

להבה עבורך, עד טיפת דמי האחרונה אלחם בשבילך, ככה גדלים וככה נהפכים לענקים וקדושי עליון, ומי להשם אלי, ככה צעק יוחנן המכבי!!! ועלינו להצטרף לחבורתו ולצעוק בקול גדול כמוהו ונתמסר בלב ונפש לעבודת ה' אמן ואמן.

אז בעצם הניסיונות הם מקפצה ענקית להדבקות לאהבת בורא עולם, ולכן אם אתה בניסיון תילחם כאריה, אתה תלקק את האצבעות בסיום המלחמה, אתה תתפרץ ברגשות אהבה לאבא שבשמים, אבא אני שלך אני כאש

קִין וְהֵבֶל מַחְלְקִים אֶת הָעוֹלָם

כשקין הקריב מנחה היה זה מהצומח, ואילו הבל הקריב בהמה, ויתכן גם שקין העדיף להקריב מנחה הכי פשוטה כנגד מנחת עני, כדי להראות שבורא עולם לא זקוק למתנות שלנו אלא רק לכוונת הלב, ואילו הבל אחיו הקריב קרבן עשיר ממיטב הצאן.

והיית והכל היה סביב מטרות טובות וקדושות, לכן הוא היה משוחד בצדקתו, והיה בטוח בדרכו כי טובה היא, עד כדי כך שהצליח לשכנע בכך גם את אחיו הבל וכאמור קודם, לכן לא הועילו לו דברי המוסר של בורא עולם, כי הוא היה משוחד בלשם שמים ובכוונות טובות, וכידוע הפתגם "הדרך לגיהנום רצופה בכוונות טובות".

ואכן הוא טעה, כי בורא עולם לא קיבל את מנחתו, כי לעשיר אסור להקריב קרבן עני, היות ועל האדם להשקיע במקסימום לבורא עולם, וזאת למרות שלבורא יתברך אין צורך בנתינתו כי ממילא הכל של בורא עולם, אבל כגודל ההשקעה כך גודל האהבה והחיבור שלנו לבורא עולם, ואת זאת בורא עולם רוצה מאתנו.

ממש לא מובן, הרי אבא שלהם רק התחיל לחיות, עוד כאלף שנה של חיים עדיין לפניו, מה פתאום ירושה מחיים, מה בוער להם לחלק את העולם???

וזה מזכיר סיפור אודות נכד שישב על ברכי סבו המיליונר, ואמר לסבא, סבא תעצום עיניים, שאלו הסבא למה?? ענה הנכד, כי אבא שלי אמר, שכאשר סבא יעצום עיניים כל זה ומצביע בסיבוב עם ידו על הסלון וכל הנראה לעין, כל זה יהיה שלנו... הסבא קפץ בתדהמה, והעיף בכעס את הנכד ואת בנו החצוף מביתו, ונישלו בצדק מהירושה.

אלא יתכן, שלקין צץ רעיון כשר ונפלא להקריב קרבן לה', אבל הוא רצה שזה יהיה משלו כמו שכתוב "אדם כי יקריב מכם" משלכם – מרכושו הפרטי של האדם, לכן הוא הציע לאביו שיוריש להם את העולם כבר עכשיו כדי שיוכלו להקריב משלהם, ואדם הראשון הסכים לכך.

ואחרי כן האחים חילקו את העולם ביניהם, קין לקח את האדמה והצמחים, ואילו הבל את בעלי החיים, לפיכך

לכן, עלינו לפעול לשם שמים כל חיינו, אבל כל פעם לבדוק האם היצר השתלט לנו על הלשם שמים, והוא מושך אותנו לרוע ואבדון ורשעות בשם הצדק והקדושה, וגם חובה גדולה עלינו להתייעץ עם רבותינו ולציית לדעתם בכל מצב גם אם זה נראה היפך מוחלט מדעתנו ומדרכנו הרוחנית, והרוצה להיטהר מסייעים בידו.

הלוֹא אִם תִּיטִיב שֶׁאת וְאִם לֹא לִפְתַח חֲטָאת רִבְּץ וְאתָה תִּמְשַׁל בּוֹ

כדורבנות, ונותן לו להבין שאכזבתו באשמתו היא, ובכל זאת הוא קם ורוצח את אחיו!!!!

וזה ממש מדהים, שכלום לא עוזר לנצח את היצר הרע, רק החלטה שלך הפנימית, נקודה!!! כל השאר יכולים לעזור ולהועיל לך להצליח כשיש לך רצון פנימי לחזור בתשובה ולהתגבר באמת.

פשוט לא ייאמן, המוסר הראשון בעולם מבעל המוסר הטוב ביותר שהוא בורא עולם לא הצליח לשנות ולעצור את הבל האדם מעבירה.

הנה לנו קין שמאוכזב מכך שבורא עולם לא קיבל את מנחתו, ואילו את של אחיו הוא כן קיבל, ועוד לפני הרצח בורא עולם מוכיח אותו בדברי מוסר קשים, מילים

אז קדימה, מה לך נרדם?? קום קרא לאלוקיך, פתח דף חדש!! הקדוש ברוך הוא כמו אבא רחום ממתין לך בידיים פתוחות רק גש אליו קדימה!!!

****ומצאתי בישיעה פרק מט' שישעיהו טען שהמוסר שנתן לא עזר, ומ"מ קיבל שכר על הדרישה, אך הודיעו לו שהנבואות שלו בסוף יחזירו בתשובה בימות המשיח וכך תבוא הגאולה – כי מוסר אמיתי בסוף משפיע!!**

וַיֹּאמֶר קִין אֶל הֵבֶל אָחִיו וַיְהִי בֵהֵיטֵם בְּשֵׂדָה וַיִּקַּם קִין אֶל הֵבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ

והם טעו כי מהלך החלוקה מתברר כמקח טעות שמבטל את החלוקה, כמו כן קין הוזהר מבורא עולם לא להתמיר את המצב, אבל כשהיצר משתולל אזי בן אדם חכם יותר מבורא עולם ומצדיק את מעשהו כצדיק אשר בארץ, שמי יאמר לו מה לעשות, הרי הוא מבין טוב יותר מכולם, והוא רודף צדק ויושר, ולא רואה את נגעי עצמו.

ככה היה עם הרוצח הראשון, שרצח לפי אמות מידה של מוסר מעוות, וכך דרכו של היצר לעקם ולעוות את הישר, ואת העבירה הוא הופך למצווה, אז נפסיק להאמין לו ולשקר את עצמנו די לשקרים ונתקרב לאמת באמת, שיתקיים בנו - "וטהר לבנו לעובדך באמת".

איך יתכן הדבר שהבל חטף מכות לאט לאט עד שקין גילה איך הורגים ואז סוף סוף הרג אותו, כפי שכתוב בזהר בראשית נ"ד ובמדרש תנחומא כאן, וכי הבל האדם לא היה יכול להתגונן?? וכי הבל הסכים למות??

אלא ייתכן, שקין שכנע את הבל שמגיע לו עונש מיתה, כי בן נח נהרג על פחות משווה פרוטה, וטענת קין הייתה שמאחר וחילקו את העולם ביניהם באופן שהבל קיבל את הבהמות והחיות, ואילו קין קיבל את האדמה, ולכן טען קין להבל אתה גנבת ממני את השטח בו הקרבת קרבן, וגם עליך לעוף מאדמתך, והיות וברור שאין לו כנפיים לכן הבל קיבל בהכנעה את טענת קין ולכן הוא התמסר למיתה.

כִּי שִׁבְעִים יָקָם קִין וְלִמַּךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה

והנה משפחה זו היו להם ילדים לתפארת, ראו פלא עצום שאח אחד שמו יבל שרש"י מביא מדרש שהיה מקים בתים לעבודה זרה, וכן אחיו יובל היה תופש כינור ועוגב לזמר לעבודת כוכבים, ועוד אח נוסף שהוא מהאישה השנייה

דש"י הביא מדרש בראשית רבה שלמך פרשו ממנו נשיו, לפי שנגזרה גזירה לכלות זרעו של קין לאחר שבעה דורות, אמרו למה אנו נולד לבהלה, הרי מחר בא המבול ושוטף את כולנו!!

וְטָהַר לְבָנוּ - בְּרֵאשִׁית

משנקנסה מיתה על ידך!! קיבל אדם את דבריהם ומיד "וידע אדם", ואכן מזה נולד שם שממנו יצאו נח ובניו.

לכן היות ומשפחת למך, גרמו לקיום והמשך העולם, לכן מידה כנגד מידה גם מהם יצא המשך לעולם, ועל כן נעמה זכתה להיות אשת נח, ודווקא היא זכתה, ולמה?? א. כי אשתו כגופו והיא כגופו של נח, ב. כי היא הייתה צדיקה לעומת כל אחיה הרשעים שהפיצו רוע ורשע בעולם, ג. כשם שהיא עשתה את הלא יאמן שמכל משפחתה התעלטה והתחזקה, לכן גם היא התעלטה מעל הגזירה של זרע קין וניצלה מהמבול.

ושמו תובל קין, שהיה מכין כלי נשק לרוצחים ותיבל את מקצועו של קין שרצח את אחיו. **ומכל ה'תכשיטים'** הללו צומחת נעמה!! והיא הייתה אשת נח, והיא היחידה מזרעו של קין ששרדה את המבול!! **ונשאלת** השאלה היאך יתכן הדבר, הרי נגזרה גזירה שזרעו של קין יתכלה במבול???

אלא נראה לחדש, על פי המשך הפסוקים "וידע אדם" וכתב רש"י - בא לו למך אצל אדם הראשון וקבל על נשיו אמר להם וכי עליכם לדקדק על גזירתנו של מקום אתם עשו מצותכם והוא יעשה את שלו. **אמרו** לו **קשוט עצמך תחילה**, והלא פרשת מאשתך זה מאה ושלושים שנה

***וּבְעֵצָם טוֹעַן לִי הַחֲבֵרוֹתָא הֲרַב אֲלֹדֵר נִתְנַזֵּן שְׁלִיט"א, כְּשִׁלְמַדְנוּ מִנְחַת חֵינּוּךְ שִׁכְתוּב בְּחֵינּוּךְ מִצוּה רִצָּא' "הַמוֹשִׁיב חֲבֵרוֹ בְּמִים אוֹ בְּשִׁלְג עַד שִׁבְטֵל מִמֶּנּוּ כַּח אִיבְרֵי הַזֶּרַע אֵינּוּ לֹקֵה עַד שִׁיִּסְרַס בִּיד" וְאִם כֵּן לְכַאוּרָה לֹא הִיא אֲמוּרָה לְהַיּוּלָד לְאָדָם אֶת שֵׁת, הַיּוֹת וַיֵּשֶׁב בְּמִי נֶהַר גִּיחוֹן עַד צוּאוּרָו בְּמִשְׁךְ 130 שָׁנָה עַד שֶׁעָלוּ זָרְדִים עַל גּוֹפּוֹ - הָאֵר"י לִיקוּטִים בְּרֵאשִׁית סִימָן ג', כִּי הוּא חֲזָר בְּתִשְׁבּוּבָה וְרִצָּה לְכַפֵּר חֲטָאוֹ??**

אבל בכל זאת אדם הראשון קיבל את המוסר שנתנו לו יוצאי חלציו - נשי למך, וקיבל על עצמו לחזור לאשתו חוה, בכדי שנשי למך יקבלו את מוסרו שיחזרו לבעליהם למרות טענתן שזה מיותר ואין צורך ותועלת בחזרתן כי ממילא כל הנולדים מקין ימותו, אז כשם שהם זכו ומהם יצאה נעמה שנפלטה מהגזירה על זרעו, כך זכה אדם הראשון להיפלט מדרך הטבע שהיה אמור להיות סריס, ובכל זאת הוליד ילד - שם שממנו נבנה העולם אחר המבול, ועל זה שייך בהחלט לומר ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל.

ללמדנו, שכל אחד חייב להתחזק ולהתעלות, אפילו שלפעמים זה נראה כבלתי אפשרי, מה יגידו עלי במשפחה?? החברה תצחק עלי!! בעבודה יחשבו שאני בדיכאון או במשבר!!! אפילו אני עצמי לא מאמין שאני מסוגל להיות יותר טוב מאחרים!!! אבל אני חייב להתחזק ולהתעלות וגם אם אני יהיה הצדיק שבסדום!!! ובורא עולם ינהג בי במידה כנגד מידה בחסד וברחמים ויעשה לי ניסים ונפלאות גם באופן שלא יאמן ממש!!! ואני יכול להבטיח לכם שאכן הניסים והנפלאות קורים באמת מעל לטבע בדרך ניסית ויד ה' ברורה לעיני כל, אז קדימה חזק חזק ונתחזק!!!

ויצא קין מלפני ה'

לו, ומסיבה זו "לכן כל הורג קין וכו'", ומסביר האור החיים הקדוש, שזה לא שקין התרעם והתאונן כי הוא עשה זאת לעצמו, ומה תלונתו על ה'?? אלא שכן קין חזר בתשובה ואמר אני מאמין שבלי שליטה של בורא עולם אין לי אפשר יותר לחיות, כי אין עוד מלבדו, וה' נמצא בכל מקום, ולכן ה' קיבל את תשובתו ונתן לו אות קין לשמירה.

וכאן נוסף עוד תיקון שלו, שהוא "יצא מלפני ה'" ולכאורה איך אפשר לצאת מלפני ה' הרי מלא כל הארץ כבודו?? לכן זה הוא כגונב שוב דעת עליון, אבל כאן זה לתיקון שהוא הביין שלמרות השגחת ה' שייך לאדם לחטוא ולעשות עבירות כי יש בחירה בעולם, ובכך לקח את האחריות של הרצח רק על עצמו, ולא על בורא עולם.

זה ספר תולדות אדם

למות על קידוש ה' ולא סתם מוות או כעונש, ואין אני מתכוון שעשיתי אני רוצה ומשתוקק למות על קידוש ה', כי יותר חשוב לחיות על קידוש ה'. **אבל** בעצם גם היום אני יכול למות על קידוש ה', שהרי אדם הוזהר במפורש שביום אוכלו מעץ הדעת הוא ימות, ובכ"ז הוא מת רק לאחר 930 שנה?? **וא'** התשובות שראיתי, שברגע שנגזר שהוא לא יחיה לעולם, א"כ כל יום שעבר עליו הוא מת בעוד יום וככה בכל יום, וזה כמו שעון חול, שכל גרגיר נגמר הזמן ובסופו של תהליך לא מתים רק מסיימים למות.

אז כל לילה נמות על קידוש השם, שנגיד אבא מחר נהיה טובים יותר!!! ומה שחטאנו היום בבקשה סלח לנו, וגם בכל לילה נסכם איזה קידוש השם עשינו ביום זה, וככה גם לנו יהיה ספר תולדות האדם, ספר חשבון הנפש שלנו עצמנו, וזה יקרב אותנו עוד יותר לבורא עולם ואמן.

לשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם ה'

לבנו בשם אנוש מלשון בן אדם, למרות שאנשים בדורו התחילו לקרוא שמותם בשם הקב"ה, שהם היו משלבים שם שמים בשמם, כמו "מחויאל" "מתושאל" ו"מהללאל".

כתוב שאדם הראשון ראה את רבי עקיבא ושמוח על תורתו אבל בכה על מיתתו, ובפשטות הצטער כי ראה איך שסרקו את בשרו של רבי עקיבא במסרקות של ברזל.

וייתכן שבכה, שראה שזכה רבי עקיבא שימות על קידוש השם, ולתקן את חטא עשרת השבטים כפי המעשה הנורא שאומרים אותו בתשעה באב וביום כיפור עם הרומאי שגזר מיתה אכזרית על 10 צדיקים לכפר על מכירת יוסף, בעוד שהוא עצמו - אדם מת בגלל חטאו - חטא עץ הדעת. ואכן על זה יש לבכות, כי אם בכל אופן מתים, כבר כדאי

פירוש רש"י - הוחל לשון חולין לקרא את שמות האדם, ואת שמות העצבים בשמו של הקב"ה לעשותן אלילים ולקרותן אלהות. ומבאר רבי יוסף בכור שורו, שקרא שם

וטהר לבנו - להתחיל מבראשית

והעולם מתקלקל ויורד ברמת השלימות שלו, לכן הם במקום להתעורר בתשובה על מה השתנו פניהם, במקום זה הם התנקמו בבורא עולם.

דווקא קראו לבני האדם בשם אלוקים, להראות זלזול בבורא עולם ולהשתוותו לבני אדם הדומים לקופים, כזלזול בצלם אלוקים, ומיותר להאריך בעניין זה. **ולכן** **שת** לא קרא לבנו בשם שיהיה בו זלזול לבורא עולם, אלא דווקא קרא לו בשם "אנוש", שהסיבה שנדמינו לקופים זה רק כי התחברנו יותר לאדמה ולגשמיות במקום להתקרב לה', ולכן ירדנו והתקלקלנו ונדמינו לקופים.

והיות והם זלזלו בה', הם הידרדרו לזלזול עוד יותר בבורא עולם וגם לחפצים הם קראו אלוהים, כי כך כביכול נקמו וזלזלו בבורא עולם שאין לו צורת הגוף ואין לו דמות, וכך הידרדרו בהמשך גם להאמין בפסלים ולעבוד ע"ז.

ללמדנו, שאם המצב שלנו משתנה לרעה חלילה, חס ושלום להחמיר את המצב בכך שנאשים בכשלון את בורא עולם, אלא עלינו להיכנע בפניו יתברך, ולהטיל את האשמה בעצמינו, כי החיסרון בנו הוא!! ובורא עולם רואה זאת כזכות, עובדה שהתורה ציינה במפורש שאנוש היה שונה בשמו משאר דורו, ולפי קושי הניסיון כך גודל השכר.

האם אנוש עצמו גם היה בצלם ודמות? - המשך

"אנוש" והמשך הדורות כתוב רק "ויולד", וזה מוכיח לכאורה שגם אנוש לא נולד בדמות וצלם.

ויתכן שהיות והקלקול התחיל מלידתו של אנוש, לכן הוא היה שלב ביניים בין שת לדור שאחרי אנוש, דהיינו במצב של חצי קלקול, ולכן מצד אחד אפשר למנותו בין אדם ושת כי היה לו גם דמות וצורה, אבל אפשר גם למנותו יחד עם דור ההמשך כי גם הוא היה פחות מאדם ושת.

וקצת ראייה לדבר, מדברי הגמרא בבא בתרא נ"ח "הכל בפני שרה כקוף בפני אדם, שרה בפני חוה כקוף בפני אדם, חוה בפני אדם כקוף בפני אדם, אדם בפני שכינה כקוף", הרי לנו שגם בקוף בפני אדם יש דרגות, ואולי אנוש שהיה חצי דרגה לא נחשב.

ואולי גם הוא תחילה נוצר בלי צורה ודמות, ובגלל שאביו נהג כבוד בבורא עולם ומיד קרא לו בשם אדמה, לכן מיד תוקנו פניו והשתפרו, וקיבלו צורה ודמות מושלמים לחלוטין או רק למחצה וכאמור.

ואם דברי נכונים, נלמד מזה שגם כשנראה שהכל לרעתנו עדיין אפשר לתקן את המצב על ידי אמונה וביטחון בבורא עולם, ובכל אופן נטיל את האשמה רק בנו, ונתחזק עוד יותר!! וזה בוודאי יעזור יותר, מאשר ח"ו להתמרמר ולזלזל בבורא עולם, שזה בוודאי מזיק עוד יותר ובוודאי לא יועיל.

כל המשמר שבת אפילו עובד ע"ז כדור "אנוש" מחול לו

ונראה, שהיות ודור אנוש עבדו עבודה זרה כדי להשוות את בורא עולם אליהם ולהכריז שגם הוא נחות דרגה כמו שהם, אבל שמירת שבת כהלכתו בשלימות, זה בעצם מוכיח את ההיפך שאנחנו בני האדם רוצים להידמות עליו יתברך, שכמו שהוא נח ביום שבת גם אנחנו ננוח כמוהו.

"ומשמר שבת כהלכתו" אולי הכוונה שנגיע מהמנוחה הזו למה שאומרים בתפילה "מנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת ואמונה, וגו', מנוחה שלמה שאתה רוצה בה, מנוחה שתביא אותנו ל"יכירו בניך וידעו כי מאתך היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמך".

ללמדנו, שעלינו לטפח את החלק הרוחני שבנו ולהתעלות ולהידמות לבורא עולם, ואת הגשמי נהפוך לרוחני, ולא חלילה להוריד ולהפוך את הרוחני לגשמי, ולא נדמה את עצמנו לבהמת השדה, כי חלילה לנו להוריד מטה ולזלזל ולטמא את הנשמה הטהורה שהיא "חלק אלוק ממעל" השוכנת בקרבנו ולטמאה במראות אסורות ובעבירות קלות וחמורות.

ויתהלך חנוך את האלקים ואיננו כי לקח אתו אלקים

חייו היו 365 שנה לעומת אחרים שחיו קרוב לאלף שנים. ומבאר רש"י כי ה' ידע שבדעתו להתקלקל, לכן לקח אותו

והדברים צריכים ביאור, וכי מה החיסרון שקראו לילדים עם שילוב שם ה', הרי גם אצל גדולי ישראל משולב שם ה' בשמם, כמו שהקב"ה קרא ליעקב - "ישראל". **וגם** משה קרא להושע בן נון "יהושע", ומשה עצמו נקרא "ייקוטיאל", אז מה ראה שת לשנות ממנהג הדור?? ומה בעצם הרעה שעשו?? **מצד** שני, רואים כאן שיחד עם שילוב שם ה' בשמם נכרך גם שהתחילו לעבוד לפסלים ולקראם בשם אלוהות, ולעבוד עבודה זרה, וצריך להבין מה הקשר בין הדברים???

ונראה לתרץ על פי דברי החזקוני "ויקרא את שמו אנוש" - כי ארבעה דברים נשתנו בימי אנוש, ההרים נעשו טרשים, והתחיל המת מרחיש ומתליע, ונעשו פניהם כקופים, ונעשו חולין למזיקים. **ולפי** זה ייתכן שבגלל שאנשים נבהלו שראו שהם מולידים כקופים בפני אדם,

והדברים הקודמים מתאימים לדברי הגר"א, שאכן לכל מין האדם יש צלם, ובכל זאת לא נבראו **בצלם ודמות** רק אדם ושת וכו', ומאנוש ואילך לא נולדו עוד בדמותו ובצלמו, רק כקוף בפני אדם, ולפי זה מובן שהייתה מעלה מיוחדת בכך שלא קרא שת לבנו בזלזול בה', למרות שגם בנו אנוש יצא מכוער כקוף, אלא תלה את האשמה באדמה.

אמנם הרמב"ן פ"ו פס' ד' הביא מדרש רבה פכ"ד אות ו', ששואל למה התורה כתבה את לידת שת ואנוש, ולאחר מכן כתבה "זה ספר תולדות אדם", ושוב חזרה ופירטה מאדם את כל הנולדים הבאים עד נח ובניו?? **אין** זאת - אומר הרמב"ן אלא ללמדנו, שאדם שת ואנוש היו שונים מהדורות הבאים, שרק להם היה צלם ודמות, אבל מכאן ואילך כקוף בפני אדם, הרי לנו שגם **אנוש היה בצלם ודמות!! ואם** כן מה גדלותו של שת שלא קרא לבנו בזלזול בבורא עולם כבני דורו, הרי בנו לא יצא כקוף אז למה לו לזלזל בבורא עולם??

ומצד שני ראיתי דיוק נפלא כהגר"א בספר "שיח יהודה", שרק על שת כותב "ויולד בדמותו כצלמו" ואילו בלידת

לפי האמור, יובנו דברי הגמרא שבת קי"ח אמר רבי יוחנן: **כל המשמר שבת כהלכתו אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלים לו שנאמר "אשרי אנוש יעשה זאת וגו' מחללו אל תקרי מחללו אלא מחול לו". ומשמע** שאפילו עבירה החמורה ביותר בצורה הקשה של עבודה זרה, בכל זאת היא נמחלת לו בזכות שמירת שבת.

וצריך עיון האם דור אנוש היו הגרועים ביותר בחומרת עבודה זרה?? והאם חומרתם רק בגלל שהם הראשונים שהתחילו את העבודה זרה בעולם?? וגם מה הקשר ששמירת שבת כהלכתו מכפר על עוון חמור זה??

חנוך היה הסבא רבה של נח, וככתוב בתורה הוא נלקח מהחיים לעולם האמת בגיל צעיר מאוד יחסית לזמנם שכל

וטהר לבנו - להתחיל מבראשית

אלא נראה שלחנוך היו לו יצרים קשים, והוא רצה להתקלקל כבר בתחילת חייו, רק הוא התגבר על זה על ידי ששם מסגרת ליצר הרע, ואמר לו בתקופה הזו בלבד אני צדיק 365 שנים כנגד ימות החמה, שנה עבור כל יום עבור כל העולם, כך הוא גם שם מסגרת וגם הכניס במסגרת תוכן עצום!! ובכוח תחבולה זו הוא הצליח להתגבר על היצר הרע.

ייתכן שהשם "חנוך" הוא מלשון **חינוך**, שאף כי ברור הדבר שיש יצרים, זה נכון, אבל ביכולתך לעצור ולשים מסגרת ליצר הרע ולהחליט יום שלם אני לא חוטא!!! ולאחר ההצלחה תחליט אני שבוע לא חוטא!!! וגם תעצים את הקבלה, שתאמין שבכך אתה מתקן את כל העולם, ככה אתה תצליח להתגבר!!! וככה תחנך את עצמך להיות איש קדוש!!!

ובעזרת השם נתחזק, כי רק לפני כשבוע סיימנו את כל ספר התורה ואמרנו בקול רם ובכוונה עצומה: "חזק חזק ונתחזק", והחיזוק שלנו יהיה - "חנוך"!! שגם אנחנו נשים מסגרת, נכון שקשה מאוד לנצח את היצר אבל נשתמש בכלי זה שנחליט 40 יום זו המסגרת שבה אני מתקדש לבורא יתברך, וככה תגיע לעוד 40 ועוד 40, שנה שנתיים עשור, רוב החיים!!! כי אנחנו באמת אוהבים אותך אבא יקר שבשמים, ואנא אבינו מלכנו עזור לנו לעמוד במסגרת שהצבנו לכבודך, למען נתקדש אליך ובבקשה "וטהר ליבנו לעבדך באמת".

הנפלים היו בארץ אשר יבאו בני האלקים אל בנות האדם וילדו להם

ואכן כתוב שהייתה אחת לפני חווה שברחה מאדם, וכי נשמה אבודה זו למה נבראה?? ואולי היא נבראה בלי תאוה בכדי ללמדנו שבהיגיון צרוף התאוה הזו היא גועל נפש ושווה להיות נשמה אבודה ומחוקה ולא לחיות עם תאוה שכזו.

לבן בכל מצב של יצר הרע התוקף שנחטא חלילה, זכור נזכור שזו אינה תאוה הגיונית ואדרבא זו תאוה דוחה ומגעילה, וזכור נזכור גם את ההוכחה הגדולה מהמלאכים הענקיים שנפלו ועשו שטויות בלתי נתפסות בשכל. **וכך** תגיד ליצר די לטינופת ודי לתאוות, וכך לא נגיע למצב שרק רע כל היום, אלא רק טוב כל היום, בהצלחה אמן.

אלוקים עוד קודם שיתקלקל ויסור מצדקותו. **ונשאלת** השאלה ממתי הקב"ה מתערב בבחירה, הרי אם אדם רוצה להתקלקל שיתקלקל, הרי בדרך שאדם רוצה לילך מוליכים אותו?!! **וגם** דווקא בפרשה זו ראינו את ההיפך הגמור, **שהנה** רש"י על הפסוק **"בן חמש מאות שנה"** כתב - א"ר יודן מה טעם כל הדורות הולידו בגיל 100 שנה ואילו נח הוליד רק בגיל 500??

ותידיץ, שאמר ה': אם רשעים הם ימותו במים והצדיק יצטער, ואם צדיקים הם אטריח עליו לעשות תיבות הרבה!! לכן כבש את מעיינו ולא הוליד עד חמש מאות שנה, כדי שלא יהא יפת הגדול שבבנינו ראוי לעונשים לפני המבול. **הרי** מפורש לנו שה' שינה טבעו של נוח שיוולד מאוחר מבני דורו **בשביל לא להתערב בבחירה החופשית של בניו**, אז מה השתנה אצל חנוך שה' כן התערב??

הם היו מלאכים שנפלו לארץ מפאת כן שקטרגו על חטאי בני האדם, והם כשרק טעמו טעמו של חטא כבר יצאו מדעתם, כי הם ענקיים ובני אדם כולל נשותיהם לעומתם היו חגבים, ופלא שבכלל נולדו מהם ועוד נולדו מהם ענקים. **אכן לתאוה** כזו אין הגיון, אבל באמת כל התאוה הזו לא הגיונית, וכמו שאמר לי הרב הגאון **הרב אלדר נתנזון שליט"א** בשמחת תורה, שבעולם הזה הכי מתוק זה דבש, ובעצם זה רוק של דבורים!!!! והכי יפה בבדים זה משי שזה בעצם צואת תולעים, והתאוה הגדולה זה התאוה הידועה שזה בהיגיון שכלי דבר מגעיל ולא הגיוני וכמאמר הגמרא **שבת קנ"ב**, ואילולי קבע הבורא את חוקי התאוה היינו נגעלים מכל הרשימה הקודמת.

כל מחשבות ליבו רק רע

ולכן "וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו" שכואב הלב, שבן אדם רק חושב, ומקבל עונש כאילו עשה!!

וזה כמו שבן אדם ישלם על מגש פיצה, רק כי הריח את הפיצה מרחוק, ואפילו לא נגע בה וכל שכן שלא אכל ממנה.

ראיתי שמפרשים זאת, על פי הגמרא קידושין מ' שאמר עולא שאכן בדרך כלל מחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, אבל בחזר ושנה, דהיינו שעשה את העבירה שוב, אזי גם מחשבה רעה הקב"ה מצרפה למעשה, **על פי פירוש רש"י שם**!!!

כל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום

ובעצם רואים מכאן, שהיצר מתחדש כל יום, אבל זה בא על ידי מחשבות האדם שמתאמץ ונטרד לעזור ליצר להתחדש בכל יום. **אבל** "בשגם הוא בשר, והיו ימיו מאה ועשרים שנה" גם ליצר יש גבול עד כמה אפשר לרדת ועד כמה אפשר להתחדש בטומאה כאשר ממילא אין שום מגבלה, לכן ויהיו ימיו 120 שנה, כי גם ככה קשה להם וליצר להתחדש כל יום. **זאת** אומרת, הקב"ה ברחמי הביא עליהם את המבול, ובכך עזר לאנשים להפסיק לשבור את הראש איך נתחדש מחר בטומאה חדשה!!! כי הם מתו ונגמרו להם הדאגות ליום מחר.

והתורה מרחיבה בעניין בפירוט, כי בורא עולם התחרט שאנשים הגיעו למצב כזה, אבל לא התחרט על עצם בריאתו של המין האנושי. **כי** הקב"ה הוא לא כאדם שמתחרט, אלא אדרבא בורא עולם השאיר את נוח ובניו, שישתמשו בדוגמא השלילית ויהפכו אותה לעבודה חיובית, שכל היום יהיו טרודים איך נשמר את הקדושה שבנו, ואיך ובמה נתחדש ונתקדש מחר, רק טוב כל היום וישמח ה' בלבו.

ועל זה אומר רב יצחק בגמרא קידושין ל' יצרו של אדם מתחדש עליו בכל יום, שנאמר: **"רק רע כל היום"**, **ולכאורה** קשה איך אכן לומדים דרשה זו מהפסוק?? ומתרץ רש"י בגמרא שלומדים זאת מכך שכתוב **"כל היום"**, כי זה מיותר שהרי כתוב **"מחשבות לבו רק רע"**.

והנה אנשים אלו טימאו את עצמם בכל טומאה אפשרית, כפי שכתוב ברש"י שלקחו **"כל אשר בחרו"** בלי שום גבולות!! שלא היה חוק במדינה שמגביל, אלא הכל היה מותר, ואם כן מה שייך שהיצר יתחדש הרי כבר עשו הכל ובלי גבולות ומה שייך יותר מזה??

אלא ייתכן שבגלל זה שכבר הכל היה מותר להם בחוקי המדינה בלי שום הגבלות, לכן הם התרגלו לכל תאוותם אבל כבר שבעו וכבר לא נחה דעתם ורעבונם מכל מה שהם הכירו. **ולכן** במשך כל היום הם חשבו וטרחו למצאו עוד אופן לעבירה שאפשר לעשות, ולחדש בה ולהוסיף עוד התחדשות של טומאה שלא היתה להם אתמול, כך שכל יום עסקו במחשבות על ההתחדשות של היום הבא.

וטהר לבנו - להתחיל מבראשית

ללמדנו, שהיצר הרע אין לו גבולות, הוא רוצה עוד ועוד, גם אם תתיר לו הכל בלי מגבלות הוא יטריד אותך ויציק לך כך שכל המחשבות שלך יהיו טרודים בטומאה ולחוצים איך להתרענן בטומאה ואיך להשביע אותה עוד, לא פלא שרואים אנשים חשובים שאבדו כל מה שהיה להם כי התמכרו לרוע וליצר, כי לא הסתפקו במה שהיה להם.

וכן ראיתי ברבינו יונה דבר שזעזע אותי מאוד, הוא טוען שהיצר רק נותן חשק לחטוא, ואנחנו נותנים לו את השכל איך לבצע את החטא, פתאום בן אדם נהיה גאון לדעת איך לגלוש ואיך למצוא תועבה מתחת האדמה, הוא פתאום הופך לאינשטיין. פשוט מדהים!!! ואולי אחרי שהרגלת אותו, היצר מחכים וכבר מלומד בשיטות ומשתמש בהם לרעתך.

ונח מצא חן בעיני ה'

הקללה מתקופת אדם הראשון תיפסק, והיות והוא נולד צדיק וכל הסימנים הראו על כך, לכן כולם התייחסו אליו כמו אל שונה וצדיק, ולכך הוא מצא את בורא עולם ולא בורא עולם מצא אותו.

אבל אברהם ודוד הם כן חיפשו את בורא עולם, והתאמצו בעבודה עצמית מעל אחרים, אברהם התאמץ להתחזק יותר מעל 10 דורות, ודוד מעל ההיגיון שהיה חרפת המשפחה ובכל זאת התעלה.

וגם עם ישראל שאי מחמש או אי מחמישים החליט לצאת למדבר נגד רוב מוחץ של עם ישראל!! זו השקעה עצמית!! וזה בורא עולם מחפש ומצא בהם, ולא בנח.

ללמדנו, שאל תקנא באלו שנולדו צדיקים, אלא דווקא אתה שאת כל היהדות ויראת שמים בנית לבד בעבודה עצמית!! אותך הקדוש ברוך ימצא ויתגאה בך יותר מאלו שנולדו כביכול בכפית זהב!! אז "אל יאוש, אתה מבוקש ונדרש"!!!

*ויתעצב אל לבו - נתאבל על אבדן מעשה ידיו - רש"י

אלא יתכן בכל זאת שהי בכונה הצטער כשבא למחות את דור הרשעים מהעולם, כי מכוח צערו זה יועיל לשמש לימוד זכות לדורות הבאים, שהי מבין את הקושי העצום וגודל הניסיון שהיצר הרע רע הוא מאוד וקשה מאוד ליצור אנושי לנצחו, וכך יגדל השכר לצדיקים וגם יקל על החזרה בתשובה שיהיה מספיק אפילו לפתוח פתח כפתחו של מחט ובורא עולם יפתח לחוזר בתשובה פתח כפתחו של אולם, וגם יהיה תיקון לפושעי ישראל באחרית הימים כפי שהארכתי בפרשת נצבים וילך.

ללמדנו שבורא עולם יודע שהיצר הרע קשה הוא מאוד עד כדי כך שהתאבל על יצירת האדם, אבל בכל זאת הוא השאיר את העולם שיתקיים ולא מחק אותו לגמרי, למרות שהיה חסר עוד טיפה בכדי להשלים את אובן העולם!!! וכל כל כך למה?? כי בורא עולם למרות הקושי הגדול לנצח, בכל זאת בורא עולם נתן לכל יהודי כוח לנצח את היצר הרע.

ואיך אדם ינצח את היצר הרע?? א. שחלילה אל תזמין את עצמך לניסיונות, כי אז אתה הבאת את חבל התליה מעל צווארך, ובימינו הדברים אמורים בכל הנוגע לאינטרנט לא מוגן באמת!! וכמובן שומר נפשו ירחק גם מאינטרנט מוגן, כי מוגן זה לא כשר!! נקודה!! והדברים ידועים ומובנים!! ב. עסוק בתורה ומלא עצמך בתוכן ובסיפוקים חיוביים וקדושים כך בורא עולם מבטיח שזה התרופה לנצח את היצר הרע.

ויתעצב אל לבו - נתאבל על אבדן מעשה ידיו - המשל של רש"י

עצוב ולא שמח?? ואכן ראיתי במפרשים שמקשים כזאת על משל זה??

אבל בכל זאת המשל והנמשל מובנים, כי בעצם כל אדם שנולד מת בסוף, ורוב החיים יש לאדם לחץ וסבל, ורק רגעי אושר מועטים יש לאדם בחייו, כך שבאמת לאדם רגיל בפשטות לא שווה להיוולד, ובכל זאת הורים מולידים ילדים וההורים שמחים ומאושרים בלידת הילד, כי אכן זה אחד מהרגעים השמחים והיפים והמתוקים שיש בחיים. **וכך** גם כלפי ה', ה' שמח לברוא עולם ואנשים, ושמח בהם כי ראה את התועלת שיביאו הצדיקים לעולם, וגם שמח שיש לאנשים אפשרות ויכולת להיות צדיקים.

אז כפי שהוסיף רש"י שאפילו הרשעים עצמם מביאים תועלת כי חלק מהצדיקים יצאו מזרעם של רשעים, כמאמר הגמרא גיטין ז' ב' מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק, ובכל זאת בזמן הצער אז יש לבכות ולהצטער, כל דבר בזמנו.

כתוב במדרש בראשית רבה פרשה כ"ט אמר ר' סימון שלש מציאות מצא הקדוש ברוך הוא, **אברהם**, ככתוב (נחמיה ט') "ומצאת את לבבו נאמן לפניך", **דוד**, ככתוב (תהלים פ"ט) "מצאתי דוד עבדי", **ישראל**, ככתוב (הושע ט') "כענבים במדבר מצאתי ישראל". **והקשו** חבריו לרבי סימון, הרי יש רביעי שכתוב "ונח מצא חן"?? **ענה** להם, הוא מצא!! אבל הקדוש ברוך הוא לא מצא!! והדברים צריכים ביאור, מה הכוונה שנח מצא ולא הקב"ה מצא אותו??

ונראה שהרי נח נולד צדיק, כי נח נולד שונה מכולם, וכפי שכתבו בעלי התוספות כאן שלכולם האצבעות היו מחוברות ואילו נח נולד **בפיסוק אצבעות**, **וכן** נולד **מהול**, וכתב הרא"ש שזוהי היה להם סימן שכשנולד בן זה אז

ייתכן ויש כאן מקום לשאול שהרי כתוב באבוד רשעים רינה?? ואם כן מדוע התעצב ה' על אובן הרשעים?? **וייתכן** שכאן זה שונה כי לא רק בודדים מתו ונשארו הרבה אחרים, אלא רובם ככולם מתו ולכן זה כאב מאוד לה'.

עוד דרך לתרץ שגם יתרץ את השאלה שהביא רש"י, שאפיקורוס אחד שאל את רבי יהושע בן קרחה האם אתם מודים שהי רואה את הנולד? אמר לו כן, אמר לו: והרי כתוב "ויתעצב אל לבו", ומדוע בורא עולם הצטער הרי צפה זאת מראש??

דש"י הביא את דברי המדרש, שאפיקורוס אחד שאל את רבי יהושע בן קרחה האם אתם מודים שהקב"ה רואה את הנולד? אמר לו כן, אמר לו: והרי כתוב "ויתעצב אל לבו", ומדוע בורא עולם הצטער הרי צפה זאת מראש??

ענה לו רבי יהושע: נולד לך בן זכר מימך? אמר לו כן, אמר לו ומה עשית? אמר לו שמחתי ושימחתי את הכל. אייל ולא היית יודע שסופו למות?? אמר לו בשעת שמחה שמחים, ובשעת אבילות מתאבלים. אמר לו כך מעשה הקב"ה, אע"פ שגלוי לפניו שסופם לחטוא ולאבדון בכל זאת לא נמנע מלבראם ועד כאן זה מלשון המדרש **רבה** ז', **ומוסיף רש"י** שהיה כדאי להקב"ה לברוא את העולם למרות הרשעים בשביל הצדיקים העתידים לעמוד מהם.

וקצת קשה על המשל שאינו דומה לנמשל, שהרי כאשר אבא יודע שבנו משעת לידה שבנו יהיה פגום וחולני כל ימי חייו וימות צעיר ייתכן שאבא כזה גם בזמן הלידה יהיה

וטהר לבנו - להתחיל מבראשית

ובחנתונה של בנו או בתו ישב כמי שכפאו שד, וכולו עצוב ולחוץ, כך הוא גם נשאר עם החובות וגם לא נהנה לפחות בשמחה היפה שיכל להיות חלק ממנה.

אז הנה לנו, משל בן זמנינו שממחיש שלמרות הידיעה מראש יש זמן שמחה ויש זמן לעצב ולא מערבבים זה עם זה, כי בשופטני לא עסקינן – כי בטיפשים אנחנו לא מתעסקים.

נחמתי כי עשיתים – ונח מצא חן

אבל דווקא כאשר כולם חוטאים בזנות ואחד מתגבר אז הוא עוד לפני שנכתב עליו שהוא צדיק כבר הוא מוצא חן בעיני ה', **כפי שאמר המשגיח רב יחזקאל לוונשטיין מפונוביץ זצ"ל**, וזה בא ללמדנו שבן אדם אפילו שהוא עדיין לא הפך עצמו לצדיק שווה לו להתגבר כל פעם ופעם כי עצם ההתגברות על יצר הזנות גורם לנשיאת חן, ומתגבר על מידת הדין ועל שיקולים אחרים.

ללמדנו, שכל התגברות על היצר שווה היא, ודע לך שיתכן שבדיוק התגברות זו תעורר אותך לתשובה שלימה ולהתחלת דרך חדשה וארוכת טווח של קדושה, ולכן בכל מצב תנסה להתגבר ולא תתנועע, ולכן בכל מצב תנסה להתגבר ולא תתנועע, ובעזרת ה' יפתח לך פתח כפתחו של אולם, ותחזור בתשובה שלימה כשאיפתך הפנימית הטהורה אמן.

רבה רעת האדם בארץ

וייתכן שאכן הולכים לפי הרוב, ואחד מטה את הכף כדברי הגמרא קידושין מ', ואכן מגיע לרשע שרוב מעשיו רשע למות מיד, **רק ה' מעדיף בדרך כלל** לתת להם שכרם בעולם הזה בכדי שלא יהיה להם שכר לעולם הבא כלל, או לתת אפשרות לחזור בתשובה כי ה' ארך אפים, ועדיין יליע.

**נעשה אדם

אלא רציתי שתסכימו כך שלא תפגעו בהמשך שתראו בני אדם שמתחזקים ועולים עליכם, שאנשים שמתחזקים שווים יותר ממלאכים.

אז יהודי יקר ואהוב, שכח ומהר מעברך ומכל הנפילות, התחזק ועלה מעלה מעלה, בורא עולם שמח בכל פסיעה שאתה עולה, ופותח את ידיו לחבקך באהבה, ברוך הבא בני היקר, אוי בני כמה התגעגעי אליך, בני.

זה ספר תולדות אדם

לחזור לחוה ולהוליד את שת, הרי כבר ידע שיהיה לו בן שת?? **ואכן** רק לאחר תשובתו, זכה אדם הראשון לראות עד סוף כל הדורות, כי קדושת בעל תשובה עצומה וגדולה היא, וגם ביכולתו עוד יותר להעריך מאוד צדיקים מכל הסוגים, ולא רק צדיקים שכל חייהם היו צדיקים.

ויהי כל ימי אדם אחרי הולידו את שת 130 שנה, ויהי כל ימיו 930 וימות

לכן היה אמור אדם הראשון לחיות 1000 שנים, וכשהקב"ה הראה לו ספר תולדות האדם הראה לו הקב"ה את דוד שאמור למות בלידתו כנפל, ואדם הראשון תרם לדוד המלך 70 שנה מחייו. **והדברים** צריכים הבנה וכי מדוע הקב"ה גלגל את הדברים בצורה כזו שרק על ידי תרומה מאדם הראשון יזכה דוד המלך לחיות 70 שנה??

וייתכן שבכוונה בורא עולם רצה שדווקא אדם הראשון יתרום 70 שנה מחייו שנקצבו בגלל חטאו, ושלא יחיה לנצח, כי חייו של אדם הראשון הפכו לחיים של תשובה, ומתאים ביותר שדוד המלך שהקים עולם של תשובה הוא יקבל את חייו של הבעל תשובה הראשון – אדם הראשון שהשקיע 130 שנה לתשובה מושלמת.

ולכן היה שווה לאדם הראשון הסדר זה, ולא שתתבטל ממנו הגזירה ושלא ימות לעולם, כי ככה לא היה ביכולתו לתרום לדוד המלך.

וזה מזכיר לי אדם שמחתן את בנו או בתו בשעה טובה, למרות שהוא מלא בחובות עקב הוצאות החתונה, בכל זאת בזמן החתונה עליו להתנתק מהמחשבות המעיקות על החובות ולשמוח בשמחת נישואי בנו או בתו, כי אלו רגעים יפים ומתוקים במיוחד וחבל להעכירם במחשבות רעות ונוגות. **ורק** אדם טיפש, לא יתנתק מהמחשבות המעיקות,

כתוב במדרש בראשית רבה כט' א' שאפילו נח לא היה שווה וכדאי להניחו ולהשאירו בחיים, אלא רק בגלל שמצא חן בעיני ה' ולכן השאירו ה' לחיות, כי מול רעת בני אדם לא שווה לה' צדיק אחד אפילו שנוטל שכר כולם, כי מטרת ה' להטיב עם הבריות ואילו לרשעים גויים אין להם כל תקוה ואחרית טובה, מה שאין כן אצל רשעי ופושעי ישראל שזוכים להיות אפר ברגלי הצדיקים, וכפי שהארכתי בפרשת וילך.

ללמדנו, שכל התגברות על היצר שווה היא, ודע לך שיתכן שבדיוק התגברות זו תעורר אותך לתשובה שלימה ולהתחלת דרך חדשה וארוכת טווח של קדושה, ולכן בכל מצב תנסה להתגבר ולא תתנועע, ולכן בכל מצב תנסה להתגבר ולא תתנועע, ובעזרת ה' יפתח לך פתח כפתחו של אולם, ותחזור בתשובה שלימה כשאיפתך הפנימית הטהורה אמן.

מכאן מוכיח הרמב"ם תשובה ג' ב' שאדם שעוונותיו מרובים מזכויותיו מת מיד ברשותו. **ולכאורה** זה סותר את דברי הרמב"ן וכפי שמוכח מהגמ' כדבריו שכתב שרשעים לא גמורים מקבלים חיים בעולם הזה בכדי שלא יקבלו שכר על המצוות בעולם הבא??

דעו לכם שבורא עולם לא צריך מלאכים בעולם הזה, כי יש לו מספיק למעלה בשמים, אבל כאן בעולם הזה בורא עולם מעוניין בבני אדם כמוכם, שיש יצרים ונפילות, אבל בורא עולם מתלהב מאתנו כן מכל אחד שמתחזק ועולה, בורא עולם אומר למלאכים, נכון אמרתי לכם ככתוב בפרשת בראשית **"נעשה אדם"**, לא התכוונתי לבקש עזרה ממכם, כי אלוקים לא צריך עזרת מלאכים הוא כל יכול,

פסוק זה אומר החזקוני נכתב רק **לאחר שנולד שת**, ובעצם היה זה רק אחרי שסיים אדם הראשון 130 שנים של תשובה כפי שכתב רש"י שפירש מאשתו כל 130 שנה, ומסברה אם אדם ידע עוד קודם שהוליד את שת את כל סדר הדורות למה המתין למוסר ולתוכחת של נשי למך

בגמרא עירובין יח' כתוב שאדם הראשון חזר בתשובה משך 130 שנה בהם פרש מאשתו, ונפלאתי מדוע לא הועילה תשובתו הארוכה כל כך שיהפך העבירה למצווה, וממילא יתבטל ממנו הגזירה למות שנגזרה עליו מחמת חטאו?? **ובפרט** שהוא חזר בתשובה מיד ונמחל לו, וכדברי המדרש ויקרא רבה כ"ט: ביום ראש השנה בשמיני הכניסו לן, בשעה התשיעית נצטוה, בעשירית עבר, באחד עשר נידון. בשנים עשר יצא בדימוס – ברחמים כי עשה תשובה. אמר הקב"ה לאדם: זה סימן לבניך, כשם שעמדת לפני בדין היום ויצאת בדימוס כך עתידין בניך לעמוד לפני בדין ביום זה ויוצאים לפני בדימוס, אימתי? בחדש השביעי באחד לחדש", **או שחזר בתשובה רק אחרי שקין חזר בתשובה** וכדברי המדרש בראשית כא' כה' פגע בו (בקיין) אדם הראשון, אמר לו מה נעשה בדיןך, אמר לו עשיתי תשובה ונתפשרתי, התחיל אדם הראשון מטפח על פניו, אמר כך היא כחה של תשובה ואני לא הייתי יודע, מיד עמד אדם הראשון ואמר מזומר ליום השבת.

והנה מצאנו במדרש תהילים צב' שכשחטא אדם הראשון נגזר עליו למות באותו יום, ויום אצל הקב"ה זה אלף שנה,

וטהר לבנו - להתחיל מבראשית

הנחש היה ערום

ונבעם לא מגיע לה מוות, א. כי יתכן והיא ידעה שבעלה אסר לה רק כהרחקה מהעבירה וזה לא האיסור בעצמו, או שהיה להבין מכך שלא מתה למרות שנגעה בעץ, שאולי בעלה רק הוסיף את ההרחקה מדעתו למרות שלא הדגיש זאת לה זאת. ב. היא נגעה באונס ולא ברצון, וממילא היא לא עשתה עבירה ולא מגיע לה עונש מוות, (וראיתי באלשיך שטוען שסברה שהעץ מטבעו הורג כרעל ולא מוות מחמת ציווי ה', ואולי כי היא דימתה זאת לעץ החיים שכביכול שם טבעו של העץ מחייה לנצח, אבל עדיין קשה, שעדיין היה עליה להבין שיש צד שני הגיוני שאין נחש ממית אלא החטא ממית, ואין העץ מחיה אלא ברצון ה' בלבד).

ובכל זאת מכוח השקר שהתחיל בו והיא נגררה לשקר והגזימה בשקר והוסיפה את איסור הנגיעה בשם ה' ולא בשם בעלה, ובוזה כשלה כדברי הגמרא בסנהדרין כ"ט, ולמרות שהנפילה שלה הייתה מזערית, בכל זאת היצר יודע שבנפילה קטנה של בן אדם קל יותר לגרור אותו לנפילה עצומה ומחרידה ולשמוט תחתיו את כל עולמו כי כביכול אתה ממילא כבר חוטא ואבוד.

ונלמד מזה עד כמה על האדם לא להישבר מנפילה רוחנית, כי בדיוק זה היצר רוצה שנתייאש וניפול עוד יותר, כי הוא רוצה לשמוט את הקרקע מתחתנו שנתרסק לגמרי ולחלוטין בלי אפשרות להתרומם לנצח חלילה.

וכך טענתי לבחור יקר שביקרים אבן פנינה בכתרו של בורא עולם, בחור צעיר מתחזק ששמר על קדושה וטהרה נפלאה. משך 38 ולאסונו נפל ונכשל ביום 38 ואותו צדיק הרגיש שחרב עליו עולמו כי לא הצליח לסיים 40 יום בקדושה מושלמת.

וטענתי לו, שהיות והיצר הרע טוען לו שהכל קרס והכל אבוד, ממילא עלינו לפעול הפוך מעצת היצר, ולטעון לעצמנו מה פתאום הרי 38 יום הייתי קדוש וטהור, ולכן תמחוק את יום הנפילה ותשלים עוד שלושה ימים החסרים וככה תשלים 40 יום בקדושה, נכון שזה לא 40 יום בקדושה סוג א' א', אבל זה 40 ימים קדושים מאוד סוג ב', אבל עדיין חשובים הם לפני בורא עולם ומשתעשע בהם, ובעזרת ה' בכוח שמחה של מצוה של השלמת 40 יום תצליח להשלים עוד 40 יום רצופים בקדושה סוג א' א' בלי שום נפילה בעזרת ה' אמן ואמן.

וחשוב לי לציין, שדברי החיזוק הנ"ל עם ציון המקרה הצגתי בפני גדולי ישראל ובראשם שר התורה מרן הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א והסכימו לדברי החיזוק הללו ב"ה, כי לא ניתן ליצר לייאש יהודים צדיקים בשום פנים ואופן.

הנחש היה ערום

וזה מזכיר לי מה ששמעתי בעבר ממגיד מישרים שכביכול היה אדם שהתפלל וביקש מבורא עולם, אנא ריבונו של עולם, אני לא מבקש ממך מתנה של מיליון דולר, אני רק מבקש ממך בורא עולם הלואה ליום אחד של מיליון דולר, והאדם חשב לעצמו הרי יום אצל הקב"ה זה אלף שנה, אז יהיה לי אלף שנה זמן להחזיר את החוב, ובזמן ארוך כזה אספיק למות מעל 10 פעמים, אז אקבל את ההלוואה בלי לחץ לשלמו, כך חשב האדם לעצמו!!

ואז קיבל מענה מהקב"ה, שאמר לו, אני מסכים לתת לך את ההלוואה כפי שביקשת, אבל תבוא מחר לקחת את ההלוואה!! וכמובן מחר אצל הקב"ה זה בעוד אלף שנה!! וכך מה שחישב אותו אדם וכביכול להרוויח, הקב"ה ענה לו כאיוולתו.

ללמדנו, שהיצר מתחילת עבודתו בעולם הטעה והטעה גם את עצמו, כי מהותו שקר ואין לו רגליים, והוא מחשב לנו חשבונות של שקר וכזב, וכל חשבונותיו מביאים להרס וחורבן, ולכן אסור לנו להאמין לו ובשום פנים ואופן אסור לנו לקבל את עצתו, אלא להתרחק מעצתו בקיצוניות, ולא לתת ליצר פירור של הסכמה חלילה, כי אצלו הכל יכול להשתבש לגמרי, ובעזרת ה' על ידי לימוד תורה בהתמדה ובקביעות זמן, ועל ידי תפילות מעומק הלב, ועל ידי פעולות של סגירת כל שער ופתח ליצר הרע ואדרבא נוסף פתחי צדק וקדושה נזכה לנצח את יצרנו הרע אמן ואמן.

חצי מבול בדור אנוש

הקב"ה הטביע עוד שליש עולם שזה חצי מהיבשה שהייתה, וכך נשאר עד ימינו 2 שליש מים ורק שליש עולם יבשה.

והתקשתי למה אירוע כה חשוב של הטבעת חצי יבשה, מקרה מחריד ומזעזע וכפי שכתב רש"י פשוט בפסוק שהיה

הנחש הוא יצר הרע, ונשים לב איך הוא פיתה לעבירה ומזה נלמד דרכי היצר ותחבולותיו, הנחש ידע שמותר לאדם ולאשתו לאכול מכל עצי הגן, ובכל זאת הוא בא בלשון קיצונית לאשה וטוען לה: האם נכון שה' אסר לכם לאכול מכל עצי הגן? וכוונתו הייתה לגרות את האישה בקיצוניות מוגזמת בכדי שהאישה כביכול תתקן אותו ותגיד לו מה פתאום לא להגזים לא ממש הכל אסור, אלא רק עץ אחד בלבד.

והיות והנחש נקט בקיצוניות גם היא הגזימה ואמרה שרק בעץ ההוא אסר בורא עולם להתקרב ולגעת בו, ולמרות שיש דעות במפרשים שאדם הראשון הוא זה שהוסיף לה גדר איסור כפי שרבנן גדרו להרחיק את האדם מעבירה, בכל זאת מחמת קיצוניות הנחש היא כביכול תיקנה אותו והעמידה אותו בקיצוניות המצומצמת שאסור אפילו לגעת בעץ כי כך ציווה ה', (ואומנם יש מפרשים שאדם לא סיפר לאשתו שהוסיף גדר הרחקה מדעתו).

ובהמשך כתוב ברש"י שהנחש דחף אותה והיא נגעה בעץ, והיא לא מתה, ומזה טען לה הנחש הנה לך נגעת ולא מתת.

החשבון של הנחש היה שהוא יפתה את חוה לאכול מפרי עץ הדעת, והיא כדרכן של נשים תכבד קודם את בעלה, ואז אדם ימות והיא כשתראה את בעלה מת היא לא תעיז לעשות שטות ולאכול ולמות גם היא כבעלה, ואז הוא – הנחש יתחתן עם חוה.

ובמציאות הנחש טעה לכאורה ובגדול, א. האשה אכלה לפני בעלה. ב. שניהם אכלו מעץ הדעת. ג. הם לא מתו מיד כפי שציפה הנחש, אלא מאות שנים אחרי זה, כי הקב"ה אמר "כי ביום אכלך ממנו מות תמות" ואצל הקב"ה יום זה אלף שנה, וכדברי המדרש רבה במדבר יד' פיסקה יא' ד. וכמובן לא רק שלא התחתן עם חוה אלא הוא נענש ואיבד את ידיו ורגליו כפשוטו, ומעמדו התהפך לשנאה תהומית בינו לבין בני האדם.

רש"י על הפסוק "הנפילים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן" הביא מדרש רבה וז"ל: אע"פ שראו באבדן של דור אנוש שעלה אוקיינוס והציף שליש העולם, לא נכנע דור המבול ללמוד מהם: ולכאורה יתכן שהכוונה, שבתחילה היה 2 שליש יבשה ורק שליש מים, ובדור אנוש

וטהר לבנו - להתחיל מבראשית

אנשים כי היה זה תחילת העולם לכן זה לא משמעותי כל כך, או שמה **שהעולם הוצף בדור אנוש** זה כביכול **כלול במעשה הבריאה** כי זה כהשלמה לרצון הבורא ושונה מהמבול שהיה לשנה בלבד, **ולכאורה** גם הפצת האנשים בעולם ו70 לשון בדור ההפלה כלולים ברצון הבורא בבריאה "פרו ורבו ומלאו את הארץ", אבל יש לחלק כי **מעשה דור ההפלה היה מעל אלף שנים** מהבריאה ולכן יתכן שזה כבר רחוק מהשלמת בריאת העולם, וצ"ע.

על דור המבול הרשעים ללמוד מוסר ממקרה זה, **ובכל זאת** לא נכתב בתורה מעשה זה במפורש כדרך ספר בראשית שמורחב מקרי העולם כמעשה המבול, וכמעשה דור ההפלה שהופצו כל יושבי תבל ונולדו מכך שפות העולם:?

ומורי ורבי הגאון רבי משה הלל הירש שליט"א ראי' סלבודקא, ענה לי בסוכתו, שיתכן שהיות ומתו רק קצת

**מהגאון הצדיק המשותק הרב רפאל ישראל פלדמן שליט"א שיתרפא בקרוב אמן

כמו כן על החושך כתוב ישעיה מה' ז' "בורא חושך" ועל האור כתוב "יוצר אור", ולכאורה חושך זה העדר אור, ואם כן היה צריך להיות כתוב להיפך בורא אור ויוצר חושך:?

אבל ראיתי ברמב"ן שיש חושך שהוא אכן העדר אור, אבל יש חושך שהיא האש היסודית שהיא חשוכה, **ואלו הייתה אדומה הייתה מאזימה לנו הלילה** עכ"ד, וחושך זה קדם לאור בבריאת העולם, ואם כן מתאים על החושך "בריאה", ויתכן שהאור הוא יצירה כי זה נוצר מתוך האש של החושך, ואולי בכל אש מה שאנחנו רואים במרכזה שחור זה אולי כוונת הרמב"ן החושך שהיא האש היסודית, ואכן על האש השחורה מסביבה יש צבעי אדום צהוב ושאר צבעי האש.

ובעצם מצאנו במכת חושך "וימש חושך" שהיה בו ממשות וכלשון רש"י שהיה כפול ומכופל ועב עד שהיה בו ממש, ויתכן שזה עוד סוג חושך, על כל פנים חושך זה אינו רק העדר אור, וגם על חושך כזה שייך לשון "בריאה".

ותפילתי וברכתי לבחור גאון וצדיק זה רבי רפאל ישראל בן אסתר פערל פלדמן, שיזכה לשידוך הגון בקרוב, ולבריאות ושלימות הגוף ושמחת הנפש, בזכות תפילת רבים ובזכות התמדתו כל משך 30 שנות חייו בקדושה ובמסירות נפש.

עץ הדעת – אתרוג, סיבת אכילת האדם

עובר על צווי הבורא שלא לאכול מעץ הדעת, וגם היה אוכל מעץ שנוצר בשלימות כרצון הבורא.

ובעצם הרבה פעמים, היצר מחטיא את האדם, לא בעבירה חדה ומוחלטת ברעותה, אלא הוא מחטיא בעבירה העטופה עם הרבה כוונת טובות וטהורות, והרבה לשם שמים כביכול, עד שהאדם מתבלבל ושומע בקול היצר המפתה.

אבל כמו כאן, הרבה פעמים אדם יכול להתבונן ולהחליט שבשום פנים ואופן הוא לא יעשה עבירה גם אם יש בה צדדים טובים ויפים, ופתאום הוא יגלה שהוא יכול להגיע לצדדים הטובים והיפים גם בלי לעשות עבירה, אלא מצווה מושלמת בלי צדדי עבירה חלילה.

ואולי העדיף אדם הראשון לאכול מהאתרוג ולא מעץ הפלפלים, למרות ששניהם אינם ראויים לאכילה כמו שהן, שאתרוג מר הוא ואילו פלפלים חריפים הם, וייתכן כי אחרי הכל **פלפל אנשים מעוניינים בטעמו החריף** רק שמעדינים אותו לרכך את חריפותו אבל אנשים אוהבים את החריפות, ואילו **באתרוג אנשים שונאים את המרירות** וגם **שאוכלים אותו לאחר בישול** עם הרבה סוכר, זה רק בגלל הסגולה לאכול אתרוג שברכו עליו בסוכות, ולולי זה רוב בני האדם לא היו אוכלים אותו אפילו עם סוכר בכמות מוגזמת, ואם כן איך נחשב פרי האתרוג לפרי מאכל?? וממילא איך נצא בו 43 המינים – פרי עץ הדר?? לכן אכל ממנו אדם הראשון כשהוא טבעי בלי סוכר, כמו שהוא בכדי להחשיב אותו לפרי מאכל, ואם האדם הראשון החליט עליו שהוא מאכל יש לזה תוקף עוצמתי כפי התוקף שהיה לאדם לקרוא שמות לכל החיות וכפי שאמרה התורה "וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו".

הרמב"ן, בפירושו לתורה, אומר שבלשון הקודש – המילה "בריאה" היא זו שהונחה על הוצאת יש מאין. ואילו "יצירה" פרושה שהחומר כבר נמצא, ומהחומר הזה יצרו דבר כלשהו. ואילו שיפוץ ותיקון להשלמת הדבר מכונה בשם "עשיה".

ולפי זה אדם שנוצר מאדמה, זה יש מיש ולכן מתאים בזה ברכת יוצר האדם, מצד שני באדם כתוב "ויברא אלוקים", ואכן גם מברכים אשר ברא וגו' חתן וכלה, כי למרות שאדם יצא מאדמה, בכל זאת ההבדל בין אדמה לאדם הוא כה גדול ומשמעותי ולכן יש בזה גם עניין של בריאה בדומה ליש מאין ויל"ע.

וחשבתי להוסיף קצת על דבריו של הגאון רבי ישראל רפאל שאולי בגלל חלק הנשמה שהוכנס באדם לכן זה הרבה יותר מיצירה אלא יש בזה הגדרה של "בריאה" יש מאין, כי לא היה מציאות בעולם של רוחני מעורב ובנוי יחד עם גשמי, ואולי זה כתוב בדברי הראשונים, אומנם ראיתי זאת מקופיה ולא בעומק.

הגמרא בסוכה לה' אומרת שבכל האילנות הארץ שינתה מצווי ה' שציווה שיהיה טעם העץ כטעם הפרי, חוץ מאתרוג ופלפל שבאילנות אלו לא שינתה ואכן טעם העץ כטעם הפרי.

ובטעם ההבדל כתב הבאר שבע שהחזקוני מסביר שהאדמה שינתה שלא יהיה טעם העץ כטעם הפרי כי כך האנשים בקלות יאכלו גם את העצים ולא יהיו יותר עצים שיגדלו פירות, אבל אתרוגים שהם מרים מטבעם וצריך לבשלם עם הרבה סוכר וכן פלפלים בגלל חריפותם שצריך לעדנו ולערבבו עם מוצרים אחרים ממילא אנשים לא יאכלו את העץ כי האכילה לא באה בקלות, ולכן בהם הארץ לא שינתה מצווי הבורא.

ולפי זה התחדש ב"ה, שיתכן לדעת ר' אבא דעכו המובא במדרש רבה שעץ הדעת זה אתרוג, א"כ אולי הסיבה אדם הראשון אכל מזה, כי רצה לאכול מיצירה מושלמת שאין בה פגם מחמת שינויי מצווי בורא עולם, ולכן הסכים לאוכלו כשהוא מר ואפילו בלי תיקון, ועוד אמר "אכלתי ואוכל" שהייתי מוסיף לאכול עוד ע"פ המדרש, וייתכן שסבר שבאכילה יצירה מושלמת האדם מתעלה לדרגה גבוהה יותר ומתקרב בזה יותר לבורא עולם, ולכן גם כתוב "ומעץ הדעת לא תאכל" חוה אמרה "ומפרי העץ" ובהמשך אמרה "טוב העץ למאכל", וכתוב "ותקח מפריו" ובעונש כתוב "המן העץ", מכל זה משמע שאכן היה זה עץ שעצו ופריו שווים בטעמים לאכילה.

אומנם, האדם יכול היה להשיג רצון טהור זה ומטרה נפלאה זו בלי להתנגש בצווי הבורא שלא לאכול מעץ הדעת, אם אכן היה אוכל מעץ הפלפלים, שאז לא היה

וזהר לבנו - להתחיל מבראשית

בדרך הפוכה - ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר

ולמה בגלל זה בגלל מיעוט האנשים האוכלים אותו הוא יחשב לעץ פרי??

אבל עכשיו נראה שתורץ לי שאלתי כראוי על פי דברי מרן שליט"א, שהרי על פי המדרש האתרוג זה היה עץ הדעת - הפרי הנחמד למראה שאכלו חוה ואדם הראשון באיסור, ואז הוא היה כליל השלימות במראה ובטעמו שהיה נפלא ביותר כמשמעות הפסוק "כי טוב העץ למאכל וכי תאווה הוא לעינים".

רק מאחר שחטאו בו האדם ואשתו לכן כמו שהתקללה חוה שילדה בצער ובעצב מגדלת בנים, והאדם התקלל שארורה האדמה בגללו, כך גם אז התקלל או התקלקל האתרוג שלא יהיה לו טעם לאכילה.

והיות ומהות האתרוג הוא עץ מאכל כעדות התורה, לכן נשאר בו חשיבות של עץ מאכל, ואנחנו בסוכות בנטילת 4 המינים באים לתקן את חטא אדם וחוה שאכלו מעץ הדעת, וברגע שיתקן חטא עץ הדעת ממילא יתקן טעמו של האתרוג שיהיה נחמד וטוב לאכילה כפי שהיה בימי בראשית.

ולכן יש עניין גדול לבשלו ולאכול כי ככה אנחנו מחזקים את עניין זה שמאמינים אנו שאתרוג הוא באמת עץ מאכל ופרי מאכל המושלם מכל הפירות, וחפצים אנו לאכול אתרוג כי הוא הפרי המושלם מכולם, ומלאים אנו בתפילה ותקווה שנוזכה כבר לתיקונו המושלם בקרוב ממש אמן ואמן.

אעשה לו עזר כנגדו, ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו

ואולי הקב"ה רצה שהאדם ירד לעומקו את המעלות החיוביות בלבד (כי אז לא היה רוע וטרף בעולם) של כל החיות והבהמות למרות השוני העצום בין האדם לבעלי החיים, וכדברי הרמב"ן, שמתוך רצון האדם להתחתן עם בעל החיים הוא יחפש כבעל הרוצה באשתו את המכנה המשותף או התועלת שיש לאדם מבעל החיים, ומתוך ההבנה החיובית המעמיקה, ומתוך הערכת התועלת שיש לו מבעל החיים, הוא יקרא לבעל החיים בשם המתאים לו באמת.

וכמו כן היות והיה רצון אמיתי של האדם להתחתן עם בעלי החיים לכן הם ישרתו את האדם מתוך הערכה.

וכמו כן, הקב"ה רצה ללמד אותנו שכל שידוך הקב"ה מתבונן ורואה, וגם שידוך לא אמיתי וממש לא הגיוני זה מביא תועלת ומקדם אותנו לשידוך האמיתי. כי כל שידוך שלא יצא לפועל יש בו תועלת, כי זה מקרב אותנו לשידוך האמיתי שלנו. **וכמו** כן כל הצעה שלא יצאה בסוף לפועל, מחזק אצל האדם הבנה בעומק נפש האישה, והחיובי שבה מאחר וכבר התעמק למצוא חיובי בכל הקודמים לשידוך האמיתי שלו.

מאורות הגדולים – האם הירח הפסיד?

הקטין הקב"ה את הירח, וכביכול השמש הוא המלך עם הכתר כי הוא המאור הגדול ואילו הירח נהפך לקטן כפי שהגדירו הפסוק בסופו.

ולכאורה, הרי מתחילת בריאת המאורות כבר היה אמור הירח להיות אורו קלוש שישמש בלילה?? וזאת עוד קודם טענת הירח 2 מלכים בכתר אחד??

כמו כן, בפסוק יד' כתוב שתפקידי המאורות הם למועדים – ומפרש רש"י שעם ישראל קובעים את המועדים על פי

כתוב במדרש ב"ר טז' ז' שהפרי שאכל אדם הראשון היה אתרוג, והנה הפנים מאירות מביא בשם הזהר בשער הכוונות סוכות ה' שמטרת 4 המינים לתקן חטא עץ הדעת.

ונראה להוסיף חידוש בעניין, על פי מעשה שהיה לי לפני 20 שנה שהגעתי לשר התורה מרן רבי חיים קניבסקי שליט"א ושאלתי אותו מדוע שייך איסור ערלה באתרוג ככתוב במשנה סוכה פ"ג מ"ה, הרי במשנה בערלה פ"א א' כתוב שהנוטע לסיג ולקורות, פטור מן הערלה, ומפרש הרמב"ם שאמר הש"י, "ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו" (ויקרא יט'), ולפיכך "כשנתכוין בנטיעתו לאכילה אז יתחייב בערלה", אבל אם נתכוין בשעת נטיעת האילן שיהיה סייג או ליקח ממנו קורות או עצים אינה חייבת בערלה.

ושאלתי הייתה, הרי אתרוג לא נוטעים אותו לאכילה כי מר הוא בפרט האתרוגים הקטנים – לא האתרוגים התימנים, אלא נוטעים אותו בעיקר למצווה, ואם כן מדוע יש בהם דיני ערלה??

וענה לי מרן שר התורה שאנשים מבשלים ואוכלים את האתרוגים לאחר חג סוכות, ולכן יש לזהר דין עץ מאכל.

ועדיין היה קשה לי שהרי אנשים מבשלים זאת עם כמות סוכר בכדי שיהיה ראוי לאכילה ולולי הסגולה שבדבר הם לא היו אוכלים אותו, וגם לא כולם מבשלים ואוכלים את האתרוגים, וייתכן שהרוב לא נאכל אלא מועט שבמועט??

לכאורה משמע מהפסוקים שיש קשר בין קריאת שמות בעלי החיים לזיווגו של אדם, והשאלה מהו הקשר?

וכמו כן מדוע הקב"ה נתן לאדם לקרוא שמות לכל בעלי החיים, וזאת עוד לפני שהיה רוע בעולם וטרם היו בעלי חיים טורפים בעולם, וכי מהטוב לבד שייך לגלות את טבעו ומהות בעל החיים??

ומדוע כתוב שהקב"ה התבונן לראות איזה שמות יבחר האדם?? וכי הקב"ה לא ידע את העתיד מה יהיה שם בעל חיים, ומשמע שכביכול היה כאן סוג של מבחן לאדם האם יכוון נכון את השם הראוי לכל בעל חיים.

וכמו כן הנה על הפסוק (נג) "ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי", כתב רש"י: זאת הפעם - מלמד שבא אדם על כל בהמה וחיה ולא נתקרה דעתו עד שבא על חוה: וקשה מדוע הקב"ה נתן לו קודם להזדקק לכל בעלי החיים הבהמות והחיות שלא תנוח נפשו עד שבא על חוה? וכי לא פשוט שיתאווה האדם רק לחווה שהיא דומה לו בשוני מוחלט מכל בעלי החיים??

בעצם יש להתבונן, שהנה ממשמעות הפסוקים נראה, שהקב"ה כבר מתחילת בריאת המאורות רצה שהשמש תהיה ביום והירח בלילה, כפי שכתב רש"י בפסוק יד', ובפשטות ביום יהיה אור בגלל אורה החזק של השמש ובלילה יהיה חושך מחמת אורה הקלוש של הירח.

ואם כן מדוע כתוב ברש"י בפסוק טו' שתחילה היו השמש והירח מאורות גדולים ושווים, ורק בגלל שהירח טען להקב"ה שאי אפשר ששני מלכים ישתמשו בכתר אחד, לכן

וטהר לבנו - להתחיל מבראשית

שבעת הימים ישעיהו ל', כי גם לעתיד לבוא עם ישראל יחזרו לקדש על עדי ראיה של הירח, וכפי שלמדתי **במנחת חינוך שא' אות ו'**, וז"ל: כשיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונשוב לקדש על פי הראייה, אז הרחוקים (כי עתידה ארץ ישראל להתפשט בכל הארצות) בוודאי **יעשו חנוכה 9 ימים**, מחמת הספק איזה יום קדשו בית דין את החודש.

ואכן למרות שהקב"ה רצה לרצות את הירח על שהקטינה, בכך שהגדיל צבא הכוכבים, וגם בכל ראש חודש הקריבו שעיר לחטאת, כי **אמר הקב"ה: שעיר זה יהא כפרה על שמיעטתי את הירח**" (חולין ס' ועוד מקומות בש"ס), בכל זאת **לעתיד לבוא** לא ראינו שחזר הדבר לתיקונו, כי עדיין **הקב"ה לא משווה את המאורות**, וזאת מלבד הסיבה כי **צריך עדיין את הירח שישמש לקידוש החודש**, אלא גם כי לעתיד לבוא כמשמעות הפסוק נשאר רק מאור אחד – הירח.

וכדברי רש"י שהשמש תהיה שבעתים כאור שבעת הימים - שבעתים 7 שבעיות, כאור של שבעת הימים הרי 49 שבעיות, שהם פי 343 מאור השמש של ימינו, ש 343 שווה לאור הגנוז של שבעת הימים, **כדברי התרגום. והכוונה גם כפשוטו** (ועיין ביאורי המפרשים שם) כי מצאנו **בגמרא ע"ז ד'** שהקב"ה לעתיד לבוא יחזק את השמש שתהיה שמש צדקה לצדיקים ותשרוף את הרשעים, כי כדברי רש"י השמש תתחזק לאור שבעת הימים העוצמתית פי 343 מאור השמש, ובוודאות בעוצמת חומה היא תשרוף כל רשע.

והיות והשמש כביכול תתבטל והיא תשמש כאור הגנוז, והרי אור הגנוז היה קודם לבריאת 2 המאורות, אם כן בעצם נשאר רק מאור אחד והוא הירח, שימשיך לשמש את עם ישראל לחודשים ומועדים.

ומתאים שהירח, שקפץ וטען, ישמש את עם ישראל, כי הוא כמו עם ישראל שהם עזים שבאומות שקפצו ואמרו נעשה ונשמע, ועם ישראל נבחר מכל האומות שהם קיבלו את התורה שבשבילם נברא העולם, ככתוב **בראשית בשביל עם ישראל שנקראו ראשית**, כי יתכן שהקב"ה כביכול בחר בעם אחד שיהיה הראשית, ועם ישראל הוא זה שקפץ ובחר להיות עם ה' מכל האומות, ולכן **התברר שהם – עם ישראל, הראשית שבעבורם נברא העולם.**

ללמדנו, שהקב"ה רוצה שנקפוץ ולא נמתין בשקט, אלא לפרוץ קדימה, ואכן בכוח העזות הקדושה אפשר להתעלות הרבה מעל כולם, ולא להגיד אני יהיה כמו כולם, אלא אדם צריך שאיפה לכתר, לשלימות, בפרט אם הקב"ה נתן לך כישרונות הנך חייב לפעול בהם, כי אתה לא כמו כולם, אתה שונה ותהיה שונה כי תהיה עוצמתי יותר מאחרים, וכאן אל תהיה עניו, אלא תאמר בשבילי נברא העולם, אני המאור הגדול, ותשקיע בהתמדה ותצליח לגדול כשאיפת לבך, ואל תתקור מהליצנים שמקררים אותך, אלא תאמין בכוחך ותשקיע ותצליח, וזכור לא הכישרונות הם העיקר אלא האמונה בכוחך, והתמדה עצומה שנים על גבי שנים, ופתאום תמצא עצמך שאתה גדלת הרבה מאחרים.

ובאמת אם תתמיד מאוד ותגדל באמת בתורה, לא יהיה לך זמן לפאר עצמך, כי כמה שתגדל יותר בתורה באמת חייב אתה לגדול במידות טובות ובענווה, בהכרה שלכך נוצרת, ואז תזכה לברוח מן הכבוד, הכבוד רודף אחריו, ואתה תמשיך לברוח באמת מהכבוד, ותפחד ממנו, כמאמר מרן ראש הישיבה זצ"ל שרבים מגדולי הרבנים בגיל מבוגר כבר לא מחדשים חידושי תורה, אלא רק חוזרים על מה שחידשו בעבר, כי מחמת שהם התפרסמו, הכבוד גרם שיפסידו את כוח החידוש, ופחד מהפסד כוח החידוש יגרום לך לברוח עוד יותר מהכבוד.

וכולי תפילה לבורא ית', שיקבל את תפילתי בראש השנה וביום כיפור בהשתפכות הנפש, ומתוך שמחה של מצווה בסוכות ובהושענא רבה ושמחת תורה, שאזכה להדפיס את 6 הכרכים של "וטהר לבנו" השנה, לזיכוי וחיזוק הרבים, הלוואי ואזכה בכך ותהיה שמחתי שלימה.

אנא, קפוץ, והירשם גם אתה, לסט ספרי "וטהר לבנו"

בלי לשלם עכשיו - ובס"ד כשירשמו כ-600 אתקשר לבקש את ההשתתפות

ואנא תהיה יהודי מיוחד!! ו"הנצח" בעמוד מיוחד ע"י קניית "פרשה" או "כרך שלם" למהדורה שתיחרט בשמך.

כרך "מועדים", כבר נתרם, וכמו כן פרשיות: "בראשית" ו"פנחס" כבר נתפסו

קדימה תפוס פרשה - כ 2850 ש"ח!!